

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 23

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 11 ianuarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.453 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–3
Decizia nr. 1.455 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	3–5
Decizia nr. 1.457 din 4 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 7 alin. (1) și art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	5–7
Decizia nr. 1505 din 18 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.371/2010. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
275/2010. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției Generale Anticorupție	11–30
2.844/2010. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 701/2010 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2010 pentru institutele naționale de cercetare-dezvoltare aflate sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	30–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.453

din 4 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Sabin Ilieși în Dosarul nr. 3.316/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.316/112/2009, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Sabin Ilieși.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate afectează prevederile fundamentale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la libertatea individuală, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la domeniul de reglementare prin lege organică, art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și ale art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 cu denumirea marginală *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece este adusă din procedura comună o infracțiune prevăzută de Codul penal într-o procedură specială, stabilindu-i în mod nejustificat un regim juridic discriminator, în sensul că nu conține o pedeapsă proprie, ci face trimitere la

norma generală, cu consecința directă a afectării drepturilor constituționale menționate.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 6: *„Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.”;*

— Art. 13: *„Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la libertatea individuală, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la domeniul de reglementare prin lege organică, art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și ale

art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 cu denumirea marginală *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 48 din 24 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 21 februarie 2006, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000, statuând de principiu că „reglementarea care formează obiectul excepției nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susțin autorii acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru

caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepsesc potrivit textelor din Codul penal în care sunt incriminate.

Curtea a mai constatat că nu poate primi susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 ar încălca celelalte principii constituționale invocate, deoarece din textul legii nu rezultă vreo restrângere în sensul reclamat de autorul excepției.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv cu privire la dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Sabin Ilieși în Dosarul nr. 3.316/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.455

din 4 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Marius Ciobanu în Dosarul nr. 590/36/2010 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 590/36/2010, **Curtea de Apel Constanța – Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Marius Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Legii nr. 78/2000 în ansamblu și prin raportare la art. 1 și art. 6 din aceeași lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, deoarece incriminează persoane și nu fapte. Astfel, în condițiile în care, printr-o lege specială, o anumită categorie de făptuitori/învinuți/inculpați este reglementată separat de dreptul comun, deși se încadrează în instituțiile de drept penal substanțial definite de acestea, este evident că au fost nesocotite dispozițiile constituționale invocate.

De asemenea dispozițiile legii nu reglementează în mod complet, independent și diferit derogatoriu față de legea de drept comun, instituindu-se o extindere a legii prin analogie, ceea ce este inadmisibil.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile

constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (12) și art. 124 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.007 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, pronunțându-se asupra constituționalității prevederilor art. 6 din Legea nr. 78/2000, a statuat cu valoare de principiu că „reglementarea care formează obiectul excepției nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susțin autorii acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepsesc potrivit textelor din Codul penal în care sunt incriminate.”

În plus, principiul legalității incriminării și cel al legalității pedepsei impun prevederea atât a faptei, cât și a pedepsei. Din această perspectivă, analizând dispozițiile Legii nr. 78/2000, nu se poate ajunge la constatarea că legea nu ar prevedea fapta sau pedeapsa. Astfel fiind, dispozițiile criticate conțin suficiente repere pentru a se putea considera că acestea sunt „previzibile” și suficient de clare în definirea faptei și a scopului ilicit al acesteia, în consecință, și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă.

Mutatis mutandis și în prezenta cauză sunt valabile aceleași rațiuni în ceea ce privește dispozițiile legale contestate.

Totodată, previzibilitatea și predictibilitatea unei norme presupun că destinatarul acesteia are reprezentarea unei astfel de calități în virtutea căreia este obligat să își modeleze conduita. Așa fiind, faptul că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor care exercită atribuții de control, potrivit legii, are indubitabil un înțeles univoc, legiuitorul nefiind obligat, pentru a consfinți caracterul constituțional, să procedeze la o enumerare exhaustivă a acestora.

De asemenea, principiul constituțional al egalității nu are semnificația uniformității, existând posibilitatea instituirii unor reglementări juridice diferite pentru situații care sunt diferite, în cazul în care aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Or, Legea nr. 78/2000 constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii. Statutul juridic diferit al acestor persoane, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor prin dispozițiile Legii nr. 78/2000, justifică stabilirea unui tratament juridic diferit. Astfel fiind, și întrucât dispozițiile legii criticate se aplică, fără privilegii sau discriminări, în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate la art. 1 al legii, nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi ori a principiului referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Marius Ciobanu în Dosarul nr. 590/36/2010 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.457

din 4 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 7 alin. (1) și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 7 alin. (1) și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț în Dosarul nr. 4.387/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.387/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 7 alin. (1) și**

art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 78/2000 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, deoarece incriminează persoane și nu fapte. Astfel, în condițiile în care, printr-o lege specială, o anumită categorie de făptuitori/învinuți/inculpați este reglementată separat de dreptul comun, deși se încadrează în instituțiile de drept penal substanțial definite de acestea, este evident că au fost nesocotite dispozițiile constituționale invocate.

În ceea ce privește dispozițiile art. 7 alin. (1) și art. 13² din Legea nr. 78/2000, autorul susține că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei, precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la principiul legalității incriminării, deoarece nu reglementează în mod complet, independent și diferit derogatoriu față de legea de drept comun, instituindu-se o extindere a legii prin analogie, ceea ce este inadmisibil.

Tribunalul Constanța — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 7 alin. (1) și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 1: — „(1) *Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:*

a) *care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;*

b) *care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;*

c) *care exercită atribuții de control, potrivit legii;*

d) *care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;*

e) *care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;*

f) *care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;*

g) *alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)—f), în condițiile prevăzute de lege.”;*

— Art. 7 alin. (1): „(1) *Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.”;*

— Art. 13²: „*Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile

constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 124 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (12), precum și dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea care formează obiectul excepției nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susține autorul acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepesc cu închisoare de la 3 la 15 ani.

În plus, principiul legalității incriminării și cel al legalității pedepsei impun prevederea atât a faptei, cât și a pedepsei. Din această perspectivă, analizând textul art. 13² din Legea nr. 78/2000, nu se poate ajunge la constatarea că legea nu ar prevedea fapta sau pedeapsa. Dimpotrivă, potrivit textului legii, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Așa fiind, dispozițiile criticate conțin suficiente repere pentru a se putea considera că acestea sunt „previzibile” și suficient de clare în definirea faptei și a scopului ilicit al acesteia, în consecință, și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă.

Totodată, previzibilitatea și predictibilitatea unei norme presupun că destinatarul acesteia are reprezentarea unei astfel de calități în virtutea căreia este obligat să își modeleze conduita. Prin urmare, faptul că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor care exercită atribuții de control, potrivit legii, are indubitabil un înțeles univoc, legiuitorul nefiind obligat, pentru a consfinți caracterul constituțional, să procedeze la o enumerare exhaustivă a acestora.

De asemenea, principiul constituțional al egalității nu are semnificația uniformității, existând posibilitatea instituirii unor reglementări juridice diferite pentru situații care sunt diferite, în cazul în care aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Or, Legea nr. 78/2000 constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii. Statutul juridic diferit al acestor persoane, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor prin dispozițiile Legii nr. 78/2000, justifică stabilirea unui tratament juridic diferit, cum este și incriminarea mai severă a infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi. Astfel fiind, și întrucât textul de lege criticat se aplică, fără privilegii sau discriminări, în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate la art. 1 al legii, nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi ori a principiului referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 7 alin. (1) și art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț în Dosarul nr. 4.387/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.505
din 18 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bogdan Ilie și Ovidiu Stelian Păcurar în Dosarul nr. 453/102/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 453/102/2010, **Curtea de Apel Târgu Mureș—Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Bogdan Ilie și Ovidiu Stelian Păcurar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece interzic exercitarea oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, o cerere de

revocare, înlocuire sau încetare de drept a unei măsuri preventive, ceea ce poate avea ca efect menținerea unei astfel de măsuri luate în mod nelegal. Se arată în acest sens că „este inadmisibil ca o prevedere a Codului de procedură penală să facă distincție între diferitele încheieri, deși Constituția folosește termenul de încheieri referindu-se la toate, fără nicio distincție”. În plus, principiul egalității armelor impune tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurilor în fața instanțelor de judecată, fără ca vreuna dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Or, nu există un just echilibru dacă procurorul are la îndemână calea de atac a recursului în cazul admiterii cererii de revocare a măsurii preventive, iar inculpatului i se interzice acest drept, în cazul respingerii aceleiași cereri. Rezultă din acest raționament și faptul că cetățenii nu sunt tratați egal de autorități. Se încalcă și dispozițiile art. 53 din Constituție, deoarece restrângerea drepturilor în situația relevată „este chiar abuzivă și contravine principiilor fundamentale care guvernează statul democratic constituțional”.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este întemeiată. În opinia instanței, textul de lege criticat aduce o limitare drepturilor recunoscute de art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (7) din Constituție și creează un tratament diferențiat, contrar art. 16 din Legea fundamentală. Se arată în acest sens că o astfel de limitare este disproporționată și nu are nicio justificare obiectivă. Nu se poate susține că este luată în interesul unei bune instrucții penale, întrucât eventualele practici abuzive și prelungiri nejustificate ale procesului, pe care dorește să le preîntâmpine, pot fi prevenite prin adoptarea altor măsuri, proporționale cu scopul urmărit, și care nu aduc atingere exercitiului drepturilor fundamentale, cum ar fi prevederea și sancționarea abuzului de drept ca abatere judiciară. Este adevărat că intră în atributul exclusiv al legiuitorului să instituie procedurile și căile de atac, dar această împuternicire nu este una absolută și necontrolabilă, actele normative ale autorității legiuitoare fiind subordonate Legii fundamentale și tratatelor internaționale la care România este parte.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „[...] *Încheierea prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (7) privind căile de atac împotriva încheierilor instanței privind măsura arestării preventive, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac. Se invocă totodată dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiile art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, se constată că dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 156 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2007, Curtea a respins

excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, reținând că, potrivit dispozițiilor art. 126 și ale art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi. În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât odată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru constituțional, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1 dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

Așadar, faptul că încheierea prin care se respinge, în timpul urmăririi penale, cererea de revocare a măsurii arestării preventive nu este supusă niciunei căi de atac se explică, pe de o parte, prin necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului, iar pe de altă parte, prin aceea că aceasta poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Pe de altă parte, nu se poate susține nici că textul de lege criticat ar fi contrar art. 53 din Constituție, nefiind vorba de limitarea unui drept constituțional. Astfel, nicio prevedere a Legii fundamentale nu dă o consacrare expresă dreptului la exercitarea căilor de atac în orice cauză, oricând și de către oricine; dimpotrivă, art. 129 din Constituție stabilește că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile stabilite de lege.

În același sens sunt și Decizia nr. 779 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, și Decizia nr. 486 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2007.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bogdan Ilie și Ovidiu Stelian Păcurar în Dosarul nr. 453/102/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 7 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Gura Humorului” la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 și 642 bis din 30 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea I „Bunuri imobile”, următoarele poziții se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 21, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Unirii, având o lungime de 200 m, lățime de 6 m, suprafața de 1.200 m²; trotuare în lungime de 200 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 400 m²”;

— la poziția nr. 24, coloana 3 va avea următorul cuprins: „str. Sfânta Maria, având o lungime de 600 m, lățime de 6 m, suprafața de 3.600 m²; trotuare în lungime de 600 m, lățime de 2x1,25 m, suprafața de 1.500 m²”;

— la poziția nr. 40, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Viitorului, având o lungime de 200 m, lățime de 6 m, suprafața de 1.200 m²; trotuare în lungime de 200 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 400 m²”;

— la poziția nr. 65, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Victoriei, având o lungime de 427 m, lățime de 6 m, suprafața de 2.562 m²; trotuare în lungime de 427 m, lățime de 2x1,25 m, suprafața de 1.067,5 m²”;

— la poziția nr. 70, coloana 3 va avea următorul cuprins: „str. Vasile Lupu, având o lungime de 358 m, lățime de 6 m, suprafața de 2.148 m²; trotuare în lungime de 358 m, lățime de 1x1,5 m, suprafața de 537 m²”;

— la poziția nr. 73, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Zorilor, având o lungime de 400 m, lățime de 3 m, suprafața

de 1.200 m²; trotuare în lungime de 400 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 800 m²”;

— la poziția nr. 78, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Moldovei, având o lungime de 542 m, lățime de 6 m, suprafața de 3.252 m²; trotuare în lungime de 542 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 1.084 m²”;

— la poziția nr. 87, coloana 3 va avea următorul cuprins: „str. Crai Nou, având o lungime de 150 m, lățime de 6 m, suprafața de 900 m²; trotuare în lungime de 150 m, lățime de 2x1,5 m, suprafața de 450 m²”;

— la poziția nr. 88, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Pescarilor, având o lungime de 74 m, lățime de 3 m, suprafața de 222 m²; trotuare în lungime de 74 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 148 m²”;

— la poziția nr. 89, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Gării, având o lungime de 275 m, lățime de 6 m, suprafața de 1.650 m²; trotuare în lungime de 275 m, lățime de 2x2,5 m, suprafața de 1.375 m²”;

— la poziția nr. 98, coloana 3 va avea următorul cuprins: „str. Emil Racoviță, având o lungime de 125 m, lățime de 3 m, suprafața de 375 m²; trotuare în lungime de 125 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 250 m²”;

— la poziția nr. 106, coloana 3 va avea următorul cuprins: „str. Mărășești, având o lungime de 250 m, lățime de 3 m, suprafața de 750 m²; trotuare în lungime de 250 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 500 m²”;

— la poziția nr. 114, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Str. Crizantemelor, având o lungime de 106 m, lățime de 3 m, suprafața de 318 m²; trotuare în lungime de 106 m, lățime de 2x1 m, suprafața de 212 m²”.

2. La secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 229 se introduc șase noi poziții, pozițiile nr. 230—235, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

COMPLETĂRI

la inventarul bunurilor care fac parte din domeniul public al oraşului Gura Humorului

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — mii lei —	Situația juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6
230.	1.3.7.1	Stradă	cu îmbrăcăminte din balast, având denumirea de „str. Sulina”, lungime — 400 m, lățime — 7 m, suprafața — 2.800 m ² , trotuare 2, lungime — 400 m, lățime — 1,5 m, suprafața — 1.200 m ² , de la numărul 1 până la numărul 52	2009	120	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010
231.	1.3.7.1	Stradă	cu îmbrăcăminte din balast, având denumirea de „str. Delta”, lungime — 400 m, lățime — 7 m, suprafața — 2.800 m ² , trotuare 2, lungime — 400 m, lățime — 1,5 m, suprafața — 1.200 m ² , de la numărul 1 până la numărul 44	2009	120	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010
232.		Parc	având denumirea „Ciprian Porumbescu”, intersecția str. Ștefan cel Mare cu str. Ciprian Porumbescu, suprafața — 1.512,5 m ² , cu următoarele vecinătăți: N — str. Ștefan cel Mare E — pârâul Umor S — Depou CFR V — str. Ciprian Porumbescu	2009	317,6	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010
233.	1.3.7.1	Pistă biciclete	cu îmbrăcăminte din pământ stabilizat, lungime — 1.200 m, lățime — 1,5 m, suprafața — 1.800 m ² , de la trecere nivel cale ferată DJ 177 până la pod peste râul Moldova	2009	78	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010
234.		Parcare	Având denumirea „Centură”, amplasată la intersecția str. Mihail Kogălniceanu cu str. Mihai Eminescu, cu îmbrăcăminte din pământ, lungime — 100 m, lățime — 10 m, suprafața — 1.000 m ²	2009	102	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010
235.		Parc	având denumirea „Merilor”, intersecția str. Mihail Kogălniceanu cu parcare tranzit, suprafața — 1.000 m ² , cu următoarele vecinătăți: N — bl. T 850 E — parcare tranzit S — str. Mihail Kogălniceanu V — str. Mihail Kogălniceanu	2009	209	Hotărârea Consiliului local al oraşului Gura Humorului nr. 163/2010

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției Generale Anticorupție

În conformitate cu dispozițiile:

- art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 201 din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005;
 - Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției Generale Anticorupție, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția Generală Anticorupție, celelalte instituții/structuri ale Ministerului Administrației și Internelor,

precum și toți cei interesați vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 20 decembrie 2010.
Nr. 275.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Direcției Generale Anticorupție

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Direcția Generală Anticorupție, denumită în continuare *direcție generală*, își desfășoară activitatea în baza prevederilor art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, și ale Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Direcția generală este structura de poliție judiciară a Ministerului Administrației și Internelor specializată pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.

Art. 2. — (1) Direcția generală are competență materială specială ce vizează infracțiunile de corupție prevăzute de Codul penal și de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *fapte de corupție*, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*

(2) Direcția generală are competență teritorială pe întreg teritoriul național, respectiv toate unitățile și instituțiile centrale și

teritoriale aflate în structura, subordinea sau, după caz, în coordonarea M.A.I.

(3) Direcția generală este în subordinea nemijlocită a ministrului administrației și internelor.

Art. 3. — Activitatea direcției generale se desfășoară în conformitate cu prevederile Constituției României, legilor, tratatelor și convențiilor internaționale, ale hotărârilor Guvernului, ordinelor și instrucțiunilor ministrului administrației și internelor, astfel încât să nu lezeze în vreun fel drepturile și libertățile omului, să asigure deplina neutralitate față de orice ingerință sau interes, să promoveze obiectivitatea, realitatea, legalitatea și deplina responsabilitate în acțiunile sale.

CAPITOLUL II Organizarea Direcției Generale Anticorupție

Art. 4. — Direcția generală are în structura organizatorică conducerea direcției generale, aparatul central și aparatul teritorial, compuse din direcții, servicii, birouri și compartimente specializate, conform organigramei prevăzute în anexele nr. 1 (a) și 1 (b).

Art. 5. — Aparatul central al direcției generale are în componere următoarele structuri:

- a) Serviciul cabinet;
- b) Serviciul control;
- c) Serviciul resurse umane;
- d) Serviciul financiar;
- e) Structura de protecția datelor cu caracter personal (la nivel de compartiment);

f) Direcția investigații, formată din:

- Serviciul investigații;
- Serviciul analiza informațiilor;
- Serviciul special;
- Serviciul tehnic;

g) Direcția anchete, formată din:

- Serviciul anchete;
- Serviciul operații;

h) Structura de securitate (la nivel de birou);

i) Direcția prevenire, formată din:

- Serviciul prevenire;
- Serviciul studii și proiectii anticorupție;
- Serviciul relații cu publicul, în componența căruia se află

Biroul informare și relații publice;

j) Direcția suport, formată din:

- Serviciul comunicații și informatică;
- Serviciul logistic;

— Serviciul afaceri europene și relații internaționale, în componența căruia se află Unitatea de implementare a proiectelor (la nivel de birou).

Art. 6. — Aparatul teritorial al direcției generale este format din Serviciul Anticorupție pentru Municipiul București și servicii județene anticorupție, organizate în fiecare județ al țării.

Art. 7. — Între structurile prevăzute la art. 5 lit. a)—e) și h) și direcțiile din aparatul central se stabilesc relații de cooperare, în vederea îndeplinirii atribuțiilor ce le revin.

Art. 8. — (1) Personalul direcției generale se compune din polițiști — funcționari publici cu statut special — și personal contractual.

(2) Numărul posturilor de ofițeri de poliție, agenți de poliție și personal contractual se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 9. — Întreg personalul direcției generale este subordonat directorului general.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Direcției Generale Anticorupție

Art. 10. — (1) Obiectivele generale ale direcției generale sunt prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului M.A.I.

(2) Direcția generală are următoarele atribuții principale:

a) efectuează investigațiile necesare pentru descoperirea și combaterea faptelor de corupție în care este implicat personalul M.A.I.;

b) desfășoară activități de poliție judiciară, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

c) efectuează, în condițiile legii și ale normelor interne, testarea integrității profesionale a personalului M.A.I.;

d) desfășoară activități specializate de prevenire a faptelor de corupție;

e) primește și soluționează reclamațiile/petițiile cetățenilor referitoare la faptele de corupție în care este implicat personalul M.A.I.;

f) asigură înregistrarea, soluționarea și evidența apelurilor telefonice efectuate la linia verde anticorupție a M.A.I.;

g) desfășoară activități de informare și relații publice, specifice problematicii din competență;

h) elaborează studii, analize și prognoze referitoare la evoluția faptelor de corupție săvârșite de personalul M.A.I. și înaintează conducerii ministerului, periodic sau la solicitare, propuneri de soluționare a problemelor identificate;

i) desfășoară activități specifice de afaceri europene și cooperare internațională în domeniul prevenirii și combaterii corupției, organizează și participă sau asigură reprezentarea direcției generale la evenimente naționale și internaționale din

domeniul specific de activitate, în conformitate cu interesele M.A.I. și potrivit procedurilor legale în vigoare;

j) constituie și gestionează baza de date privind faptele de corupție săvârșite de personalul M.A.I.;

k) elaborează, contractează, implementează și monitorizează proiecte cu finanțare externă cu sprijinul instituțiilor abilitate;

l) gestionează și administrează resursele umane, materiale, financiare și tehnice deținute, în conformitate cu prevederile cadrului normativ intern;

m) exercită orice alte atribuții conferite prin lege.

(3) Structurile aparatului central al direcției generale coordonează, monitorizează, sprijină și controlează activitatea serviciilor anticorupție teritoriale subordonate și ia măsuri pentru perfecționarea activităților pe care acestea le desfășoară, potrivit competențelor.

Art. 11. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor ce îi revin, direcția generală organizează și desfășoară activități de documentare a informațiilor referitoare la faptele de corupție săvârșite de personalul M.A.I., cu respectarea conspirativității, compartimentării și secretizării muncii.

(2) Direcția generală este autorizată să dețină și să folosească, în condițiile legii, mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la faptele de corupție săvârșite de personalul M.A.I.

Art. 12. — În scopul descoperirii faptelor, identificării făptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă, direcția generală poate folosi investigatori sub acoperire sau investigatori cu identitate reală, în baza autorizării date de procurorul competent, în condițiile legii.

Art. 13. — Direcția generală poate solicita, oficial, de la autorități și instituții publice, alte persoane juridice, precum și de la persoane fizice informații, date și documente necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor stabilite prin lege și în limitele acestora.

Art. 14. — (1) În scopul verificării și documentării datelor obținute, direcția generală cooperează cu unitățile aparatului central al ministerului și cu celelalte instituții și structuri aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul abilitat al direcției generale solicită structurilor M.A.I. date, informații și documente, cu respectarea deplină a prevederilor legale și a normelor interne de muncă.

Art. 15. — Direcția generală colaborează cu Ministerul Public și cu structurile subordonate acestuia, cu alte persoane juridice, precum și cu persoanele fizice pentru asigurarea unui schimb operativ de date și informații, pentru elucidarea cazurilor de interes comun, precum și pentru desfășurarea activităților de prevenire, după caz, conform competențelor, pe baza prevederilor legale și a protocoalelor încheiate.

Art. 16. — Diagrama principalelor relații de colaborare ale direcției generale este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 17. — (1) Direcția generală organizează și desfășoară, în conformitate cu prevederile legale, acțiuni de cooperare cu structurile ce au atribuții de prevenire și combatere a corupției, din Uniunea Europeană și statele candidate, dar și cu organizații internaționale, în scopul realizării unor schimburi de date și informații menite să asigure perfecționarea metodelor și mijloacelor de muncă și implementarea, în activitatea specifică, a standardelor promovate pe plan european și internațional, în lumina prevederilor Convenției Națiunilor Unite împotriva Corupției.

(2) În situații concrete, pentru documentarea unor fapte de corupție cu elemente de extraneitate, se pot desfășura, cu

aprobarea conducerii M.A.I. și a procurorului competent, după caz, activități operative comune cu structurile similare din statele cu care sunt încheiate acorduri sau convenții de cooperare ori alte forme de înțelegeri bilaterale.

CAPITOLUL IV

Conducerea Direcției Generale Anticorupție

Art. 18. — (1) Direcția generală este condusă de directorul general împreună cu 2 directori generali adjuncți.

(2) Fișele posturilor de director general, respectiv directori generali adjuncți sunt prevăzute în anexele nr. 3, 4 și 5.

Art. 19. — (1) Directorul general conduce întreaga activitate desfășurată de personalul direcției generale și o reprezintă în relația cu celelalte structuri ale M.A.I., cu instituții, autorități și organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu organisme internaționale, în limitele de competență stabilite de ministrul administrației și internelor.

(2) În condițiile legii și ale celorlalte reglementări în vigoare, directorul general poate delega atribuții din competența sa către directorii generali adjuncți sau către alte persoane din subordine.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, directorul general emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine.

Art. 20. — Directorul general răspunde în fața ministrului administrației și internelor de întreaga activitate pe care o desfășoară direcția generală.

Art. 21. — (1) Directorii generali adjuncți se subordonează nemijlocit directorului general și răspund de întreaga activitate a structurilor pe care le coordonează.

(2) Relațiile de subordonare, precum și modul de coordonare, de către directorii generali adjuncți, a structurilor din cadrul direcției generale se stabilesc prin prezentul regulament, prin dispoziție a directorului general și prin fișele posturilor.

Art. 22. — (1) Directorul general, împreună cu directorii generali adjuncți, asigură gestionarea resurselor umane, financiare și materiale, promovează principiile, metodele, procedurile și mijloacele specifice îndeplinirii atribuțiilor de serviciu și asigură respectarea normelor de integritate și a sistemului relațional al direcției generale.

(2) Șefii de direcții, servicii și birouri centrale, precum și cei ai serviciilor teritoriale pun în aplicare, în domeniile de care răspund, programele, proiectele și planurile proprii de activități, în conformitate cu nivelurile de exigență și eficiență impuse de standardele de performanță promovate în cadrul direcției generale.

Art. 23. — (1) Șefii de direcții, servicii și birouri centrale și cei ai serviciilor teritoriale răspund de soluționarea operativă, corectă și legală a lucrărilor instrumentate, potrivit competențelor.

(2) Serviciile teritoriale prezintă, pe cale ierarhică, toate datele și informațiile relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor direcției generale.

Art. 24. — (1) În cadrul direcției generale se organizează și funcționează Consiliul de conducere, ca organ cu rol consultativ și de decizie, din care fac parte: personalul cu funcții de conducere din aparatul central al unității, șeful Serviciului Anticorupție pentru Municipiul București, respectiv 2 șefi ai structurilor județene anticorupție, desemnați pe o perioadă de 6 luni.

(2) În funcție de tematica stabilită prin ordinea de zi, la reuniunile Consiliului de conducere pot participa și alte persoane care vor avea calitatea de invitați.

(3) În cadrul acestui organism se analizează problemele apărute în activitatea direcției generale și se dezbate modalitățile de rezolvare a acestora.

(4) Activitatea Consiliului de conducere este reglementată prin dispoziție a directorului general.

Art. 25. — (1) Pentru sprijinirea activității direcției generale funcționează Comitetul strategic pentru sprijinirea activității direcției generale, organism cu rol consultativ, care prezintă recomandări cu privire la direcțiile de acțiune și dezvoltare ale unității.

(2) Organizarea, funcționarea și componența Comitetului strategic se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea directorului general al direcției generale.

CAPITOLUL V

Atribuțiile structurilor componente din cadrul Direcției Generale Anticorupție

SECȚIUNEA 1

Structurile aparatului central

1.1. Serviciul cabinet

Art. 26. — (1) Serviciul cabinet este condus de șeful serviciului, fiind subordonat nemijlocit directorului general, și are ca obiective: analizarea evoluțiilor și dinamicii instituționale consemnate la nivelul direcției generale, acordarea asistenței juridice, asigurarea legăturilor operative în realizarea misiunilor specifice, respectiv derularea activității de secretariat la nivelul direcției generale.

(2) Serviciul cabinet își exercită atribuțiile prin compartimentele specializate din componență: Compartimentul analiză, Compartimentul juridic, Compartimentul organizare, Compartimentul dispecerat și Compartimentul secretariat și arhivă.

Art. 27. — Compartimentul analiză are următoarele atribuții principale:

a) întocmește propuneri, în raport cu competența direcției generale, asupra proiectelor de documente strategice elaborate la nivelul M.A.I.;

b) monitorizează și transmite periodic către structurile responsabile din M.A.I. note/rapoarte privind stadiul realizării sarcinilor cuprinse în documentele sectoriale din competența direcției generale;

c) întocmește rapoarte, studii, sinoptice și alte materiale, pe baza datelor comunicate de celelalte structuri centrale și/sau teritoriale ale direcției generale, pe care le promovează la diferite niveluri decizionale;

d) întocmește, în conformitate cu cadrul normativ intern al M.A.I., documentele de planificare a muncii elaborate la nivelul direcției generale, care conțin propunerile formulate de structurile din aparatul central;

e) efectuează analize periodice atât în plan general, cât și în plan secvențial, pe linii de muncă, asupra activităților desfășurate și rezultatelor obținute de direcția generală;

f) realizează bilanțul anual al activităților desfășurate și rezultatelor obținute de direcția generală;

g) centralizează periodic date statistice referitoare la indicatorii de performanță transmiși de structurile din aparatul central și din teritoriu, realizează pachete statistice pentru informarea echipei manageriale a direcției generale și a conducerii M.A.I.;

h) monitorizează stadiul îndeplinirii sarcinilor asumate prin planurile de muncă de către structurile centrale și teritoriale ale direcției generale;

i) elaborează și realizează materiale de prezentare instituțională atât în plan intern, cât și extern, cu sprijinul celorlalte structuri centrale;

j) participă și consemnează problematica dezbătută și măsurile stabilite în ședințele de lucru ale directorului general împreună cu adjuncții;

k) asigură secretariatul ședințelor Consiliului de conducere al direcției generale;

l) îndeplinește alte activități dispuse de șeful serviciului și comanda direcției generale.

Art. 28. — Compartimentul juridic îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) urmărește modul de aplicare a normelor juridice în activitatea direcției generale și face propuneri pentru perfecționarea activității;

b) participă la negocierea sau avizarea, în condițiile legii, a contractelor și a altor acte încheiate de direcția generală potrivit competențelor stabilite, care angajează răspunderea sa juridică;

c) avizează pentru legalitate dispozițiile și alte acte cu caracter normativ sau individual emise de directorul general, potrivit competenței, precum și orice alte acte care pot angaja răspunderea patrimonială a direcției generale;

d) reprezintă și apără interesele direcției generale în fața instanțelor judecătorești și a altor organe de jurisdicție, la organele de urmărire penală, precum și în raporturile cu persoanele juridice și fizice, în cauzele în care direcția generală poate fi angajată în nume propriu; în acest scop, întocmește cereri de sesizare a acestor organe, întâmpinări, note de ședință, concluzii scrise, precum și cereri pentru exercitarea căilor de atac, asigurând, potrivit legii, motivarea lor temeinică;

e) elaborează anteproiecte de acte normative în domeniile de competență ale direcției generale, cu consultarea celorlalte structuri ale unității;

f) întocmește observații și propuneri, motivate juridic, la proiectele de acte normative asupra cărora a fost consultată direcția generală și face propuneri de perfecționare a cadrului normativ intern;

g) elaborează puncte de vedere cu privire la respectarea drepturilor omului și normelor dreptului umanitar la nivelul direcției generale, precum și asupra implementării reglementărilor privind egalitatea de șanse între femei și bărbați în cadrul acesteia;

h) formulează proiectele răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale interne sau internaționale, adresate direcției generale și repartizate compartimentului spre soluționare;

i) întocmește și ține evidența actelor normative care interesează activitatea lucrătorilor din direcția generală, în domeniile din competență;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în actele normative care reglementează activitatea de asistență juridică în M.A.I.

Art. 29. — Compartimentul organizare are următoarele atribuții principale:

a) analizează și elaborează documentația privind structura organizatorică a direcției generale;

b) elaborează analiza prospectivă a necesarului de efective pentru direcția generală;

c) întocmește proiectul statului de organizare al direcției generale și operează modificările aprobate de conducerea M.A.I. sau, după caz, de către directorul general;

d) analizează necesitatea și posibilitățile de îmbunătățire a structurii organizatorice a direcției generale, în raport cu

cerințele sau nevoile muncii, și prezintă propuneri în consecință conducerii unității;

e) întocmește și actualizează situația posturilor pe categorii de grade profesionale, funcții și structuri și ține evidența evoluției acestora.

Art. 30. — Compartimentul dispecerat are următoarele atribuții principale:

a) asigură legăturile operative cu echipele aflate în misiune;

b) întocmește buletinul informativ privind situația operativă din domeniul de competență al direcției generale, care se aduce la cunoștința conducerii M.A.I.;

c) monitorizează aparatura tehnică de pază și supraveghere a imobilelor din administrarea direcției generale;

d) întocmește și actualizează planul de alarmare și planul de intervenție în caz de atac terorist;

e) organizează serviciul de permanență la sediul central al direcției generale;

f) asigură continuitatea serviciului la linia telefonică anticorupție Tel-Verde, după terminarea programului operatorilor;

g) organizează și asigură relaționarea cu unitatea de jandarmi care asigură paza și apărarea sediilor direcției generale.

Art. 31. — Compartimentul secretariat și arhivă are următoarele atribuții principale:

a) primește, înregistrează și prezintă corespondența conducerii direcției generale și asigură expedierea lucrărilor în termenele stabilite;

b) organizează evidența, păstrarea, manipularea, transportul, distrugerea și arhivarea documentelor clasificate și neclasificate adresate direcției generale și a celor întocmite în unitate;

c) răspunde de evidența, manipularea și păstrarea ordinelor, instrucțiunilor și altor acte normative interne clasificate și neclasificate, gestionate la nivelul direcției generale; verifică periodic existența acestora;

d) ține evidența ștampilelor și sigiliilor;

e) coordonează, îndrumă și controlează activitatea desfășurată pe linie de secretariat și arhivare la structurile centrale și teritoriale ale direcției generale;

f) întocmește Dispoziția zilnică a directorului general;

g) efectuează activități de inventariere, îndosariere și depozitare a documentelor din arhiva unității.

1.2. Serviciul control

Art. 32. — (1) Serviciul control este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului general și are ca obiectiv realizarea atribuției de control managerial în interiorul direcției generale.

(2) Serviciul control are următoarele atribuții principale:

a) planifică anual și supune aprobării directorului general controalele ce urmează a fi executate în aparatul central și structurile teritoriale ale direcției generale;

b) efectuează controale de fond și tematice în cadrul structurilor direcției generale, în scopul evaluării activității, a competenței și capacității managerilor, al identificării și corectării deficiențelor constatate, și prezintă spre aprobare directorului general rapoarte cu principalele concluzii, constatări și măsuri propuse;

c) urmărește modul de aplicare a măsurilor aprobate, rezultate în urma controalelor efectuate;

d) verifică reclamațiile privind încălcări ale normelor legale în vigoare de către personalul direcției generale, cu excepția celor date în competența altor structuri ale M.A.I. sau altor instituții publice;

e) efectuează anumite acte de cercetare penală dispuse de procuror în cauzele privind fapte de corupție comise de către personalul direcției generale.

1.3. Serviciul resurse umane

Art. 33. — (1) Serviciul resurse umane este condus de șeful de serviciu, care se subordonează nemijlocit directorului general, și are ca obiective: organizarea și desfășurarea activității de resurse umane, pregătire continuă, asistență psihologică și asigurarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă, respectiv de protecție a mediului în timpul procesului de muncă.

(2) Serviciul își exercită atribuțiile prin compartimentele specializate din componență: Compartimentul resurse umane, Compartimentul asistență psihologică și Compartimentul protecția muncii.

Art. 34. — Compartimentul resurse umane are următoarele atribuții principale:

a) asigură selecționarea, verificarea și cunoașterea personalului propozabil a fi încadrat în direcția generală, potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) gestionează sistemul de resurse umane și documentele de legitimare sau cele de acces în sediul direcției generale;

c) răspunde de evidența și păstrarea dosarelor de personal ale lucrătorilor în activitate și ale celor în rezervă, cărora le-au încetat raporturile de serviciu cu direcția generală;

d) verifică, întocmește și supune spre aprobare sau avizare propunerile privind promovarea în funcție, înaintarea sau amânarea promovării în grade profesionale sau funcții superioare, mutarea, acordarea de distincții și premierea, pensionarea sau destituirea din funcție a personalului direcției generale;

e) întocmește proiectul planului anual de pregătire continuă a personalului în cadrul direcției generale;

f) organizează, desfășoară și coordonează, după caz, pregătirea continuă, precum și evaluarea pregătirii personalului din cadrul direcției generale;

g) consiliază personalul cu funcții de conducere privind pregătirea continuă, în vederea asigurării managementului carierei, dezvoltării competențelor profesionale și a celor individuale.

Art. 35. — Compartimentul asistență psihologică îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) proiectează și planifică activitatea de acordare a asistenței psihologice la nivelul direcției generale;

b) întocmește și actualizează dosarul psihologic pentru fiecare lucrător al direcției generale;

c) desfășoară, în baza planificării, activități de evaluare psihologică a personalului direcției generale, conform metodologiei specifice;

d) valorifică rezultatele evaluărilor psihologice proprii sau cele efectuate de Centrul de Psihosociologie al M.A.I. cu privire la personalul direcției generale;

e) realizează activitatea de diagnoză organizațională la nivelul direcției generale;

f) participă, potrivit competențelor, la activitățile de analiză a postului și a accidentelor de muncă/evenimentelor deosebite, precum și de pregătire psihologică realizată în cadrul orelor de pregătire continuă a personalului unității.

Art. 36. — Compartimentul protecția muncii are următoarele atribuții principale:

a) identifică pericolele și evaluează riscurile pentru fiecare componentă a sistemului de muncă din direcția generală;

b) elaborează instrucțiunile proprii de securitate și sănătate în muncă în cadrul direcției generale, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă;

c) verifică cunoașterea și aplicarea, de către toți lucrătorii direcției generale, a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, stabilite prin fișa postului;

d) stabilește zonele care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, stabilește tipul de semnalizare necesar și amplasarea conform prevederilor legale în vigoare;

e) informează conducerea direcției generale asupra deficiențelor constatate în timpul controalelor efectuate la locul de muncă și propune măsuri de prevenire și protecție;

f) exercită orice alte atribuții ce revin, potrivit legii, unităților din cadrul M.A.I. pe linia securității și sănătății în muncă;

g) asigură activitățile specifice protecției mediului pentru sediile în care funcționează direcția generală.

1.4. Serviciul financiar

Art. 37. — (1) Serviciul financiar este condus de șeful serviciului și are ca obiective gestionarea resurselor financiare alocate și acordarea suportului financiar pentru cheltuielile materiale și de servicii efectuate la nivelul unității.

(2) Serviciul financiar se subordonează nemijlocit directorului general, în fața căruia răspunde de îndeplinirea atribuțiilor specifice, potrivit dispozițiilor legale, și are următoarele atribuții principale:

a) organizează și desfășoară activitatea financiară a direcției generale, în conformitate cu dispozițiile legale;

b) organizează și răspunde de întocmirea bugetului de venituri și cheltuieli, în conformitate cu dispozițiile date de ordonatorul principal de credite;

c) întocmește și depune în termen cererea de deschidere a creditelor necesare finanțării sarcinilor ce revin direcției generale;

d) îndeplinește obligațiile de vărsare la buget a impozitelor și taxelor;

e) asigură efectuarea cheltuielilor de către direcția generală în condiții de legalitate și prezintă actele justificative ce stau la baza înregistrărilor în contabilitate, urmărește și încasează la termen creanțele;

f) întocmește documentația privitoare la primiri și eliberări de bani și alte valori;

g) execută controlul financiar preventiv propriu în direcția generală, asigură întocmirea situațiilor financiare privind patrimoniul aflat în administrare și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli, precum și a altor raportări financiar-contabile;

h) reprezintă direcția generală, prin semnătură, alături de ordonatorul de credite, în toate operațiunile patrimoniale;

i) asigură întocmirea statelor de plată pentru salarii, precum și alte drepturi bănești cuvenite personalului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

j) calculează, reține și virează impozitul pe venit și contribuțiile obligatorii, stabilite potrivit prevederilor legale, întocmește fișele fiscale și declarațiile privind contribuțiile obligatorii și le înaintează la termen;

k) rezolvă și alte sarcini prevăzute în actele normative referitoare la activitatea financiar-contabilă;

l) asigură organizarea și conducerea contabilității în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, emise de Ministerul Finanțelor Publice.

1.5. Structura de protecția datelor cu caracter personal

Art. 38. — (1) Structura de protecție a datelor cu caracter personal se organizează la nivel de compartiment, este subordonată nemijlocit directorului general și are ca obiectiv asigurarea măsurilor necesare organizării activității de prelucrare a datelor cu caracter personal, astfel încât să prevină accesul, comunicarea sau distrugerea neautorizată ori alterarea acestora.

(2) Structura de protecție a datelor cu caracter personal are următoarele atribuții principale:

a) coordonează, elaborează și implementează procedurile proprii, pe care le supune aprobării conducerii direcției generale;

b) elaborează ghidul pentru exercitarea drepturilor de către persoana vizată;

c) asigură informarea operativă a conducerii direcției generale despre vulnerabilitățile și riscurile semnalate în sistemul de securitate a prelucrării datelor cu caracter personal al structurii și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;

d) coordonează și monitorizează activitatea personalului pe linia protecției datelor cu caracter personal la nivelul direcției generale și propune conducerii direcției generale, în condițiile legii, măsuri privind modificarea, suspendarea ori revocarea drepturilor de acces la datele cu caracter personal, după caz;

e) realizează efectuarea de verificări privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a datelor cu caracter personal, întocmește rapoarte și formulează propuneri pentru remedierea deficiențelor constatate, pe care le înaintează spre aprobare conducerii direcției generale;

f) asigură relaționarea, solicită asistență de specialitate și participă la convocările și activitățile organizate de structura responsabilă din cadrul M.A.I., în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal;

g) asigură relaționarea și solicită asistență de specialitate de la Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal;

h) elaborează și actualizează listele cu persoanele care au acces la date cu caracter personal, în baza comunicărilor făcute pe linie de resurse umane;

i) ține evidența declarațiilor utilizatorilor;

j) asigură desfășurarea pregătirii de specialitate și instruirea utilizatorilor în domeniu;

k) ține evidența cererilor persoanelor vizate și coordonează soluționarea acestora.

1.6. Direcția investigații

Art. 39. — (1) Direcția investigații este condusă de un director, se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de directorul general și are în componere: Serviciul investigații, Serviciul analiza informațiilor, Serviciul special și Serviciul tehnic.

(2) Direcția investigații are ca obiectiv organizarea și desfășurarea investigațiilor și activităților tehnice specifice, pentru descoperirea, documentarea și combaterea faptelor de corupție în care este implicat personalul M.A.I.

Art. 40. — (1) Serviciul investigații este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției investigații și are următoarele atribuții principale:

a) desfășoară activități de descoperire a faptelor de corupție săvârșite de personalul M.A.I., potrivit legii și instrucțiunilor interne;

b) efectuează investigațiile necesare documentării preliminare începerii urmăririi penale și dezvoltării informațiilor privind faptele de corupție comise de personalul M.A.I.;

c) desfășoară alte activități cu caracter operativ impuse de specificul și de dinamica fiecărui caz;

d) culege, gestionează și evaluează informații, în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii faptelor de corupție comise de personalul M.A.I.;

e) verifică, din dispoziția conducerii unității, semnalările anonime referitoare la fapte de corupție săvârșite de personalul M.A.I.;

f) realizează analize referitoare la valoarea operativă a datelor și informațiilor gestionate și propune măsuri de eficientizare a activității în domeniul din competență;

g) analizează și dezvoltă informațiile puse la dispoziție de instituțiile și organismele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor în legătură cu săvârșirea faptelor de corupție de către personalul M.A.I.;

h) sprijină, îndrumă, coordonează și controlează activitatea desfășurată de structurile teritoriale ale direcției generale, în domeniul din competență.

(2) Serviciul își exercită atribuțiile prin compartimentele specializate din componență: Compartimentul investigații pentru ordine și siguranță publică, Compartimentul investigații pentru administrație publică și Compartimentul investigații pentru domeniul achizițiilor publice, astfel:

a) Compartimentul investigații pentru ordine și siguranță publică îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1) cu privire la faptele de corupție comise de personalul aparatului central și al structurilor cu competențe în domeniul ordinii și siguranței publice din M.A.I.;

b) Compartimentul investigații pentru administrație publică îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1) cu privire la faptele de corupție comise de personalul structurilor M.A.I. cu competențe în domeniul administrației publice;

c) Compartimentul investigații pentru domeniul achizițiilor publice îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1) cu privire la faptele de corupție comise de personalul M.A.I. implicat în procesul achizițiilor publice.

Art. 41. — Serviciul analiza informațiilor este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției investigații și are următoarele atribuții principale:

a) constituie și gestionează baza de date privind faptele de corupție săvârșite de personalul M.A.I.;

b) implementează în baza de date informațiile obținute privind săvârșirea faptelor de corupție de către personalul M.A.I.;

c) analizează datele și informațiile gestionate pentru a asigura sprijinul tactic în investigații, prin identificarea metodelor infracționale, a tendințelor, relațiilor, anomaliilor, fluxurilor, secvențelor și viitoarelor cerințe de colectare a informațiilor prelucrate;

d) realizează produse analitice materializate în hărți relaționale, tabele și grafice, care sunt utilizate la efectuarea investigațiilor și cercetărilor în cauzele de competența direcției generale;

e) întocmește analize tactice, care sunt utilizate în activitatea de prevenire și combatere a fenomenului de corupție în M.A.I.

Art. 42. — (1) Serviciul special este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției investigații și reprezintă structura specializată în derularea, conform legii, a operațiunilor sub acoperire în cadrul procesului penal.

(2) Serviciul special își exercită atribuțiile prin Compartimentul operativ și Compartimentul sprijin.

(3) Compartimentul operativ îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) culege, în mod conspirat, în baza autorizării procurorului competent să efectueze urmărirea penală, date și informații privind săvârșirea sau pregătirea săvârșirii unei fapte de corupție

din competența legală a direcției generale, în vederea obținerii mijloacelor de probă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

b) efectuează acte premergătoare folosind o identitate de acoperire pe o perioadă determinată, în vederea strângerii datelor necesare începerii urmăririi penale în cauzele de corupție din competența legală a direcției generale, conform legii;

c) pune în aplicare autorizațiile emise de procuror potrivit art. 26¹ din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru faptele de corupție din competența legală a unității, prin folosirea investigatorilor sub acoperire.

(4) Compartimentul sprijin îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) susține din punct de vedere logistic activitatea investigatorilor sub acoperire;

b) asigură legătura operativă cu procurorul și cu celelalte structuri cu care Serviciul special cooperează potrivit competențelor;

c) desfășoară activitățile de sprijin necesare bunei funcționări a structurii specializate în efectuarea investigațiilor sub acoperire și asigură legătura cu celelalte servicii și birouri din cadrul direcției generale.

(5) Polițiștii din cadrul serviciului își desfășoară activitatea în mod conspirat.

Art. 43. — Serviciul tehnic este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției investigații și are următoarele atribuții principale:

a) execută activități de fixare, prin mijloace tehnice, a actelor procedurale, conform autorizării legale;

b) asigură suportul tehnic necesar structurilor direcției generale pe parcursul misiunilor operative;

c) efectuează activități criminalistice în cauzele penale ce intră în competența direcției generale;

d) desfășoară activități de prelucrare a datelor audio-video obținute cu ajutorul mijloacelor tehnice pe parcursul misiunilor operative;

e) asigură utilizarea eficientă, păstrarea, întreținerea și gestionarea tehnicii operative aflate în dotarea serviciului;

f) desfășoară activități de instruire a personalului din structurile centrale și teritoriale în domeniul utilizării tehnicii operative;

g) verifică modul de folosire a tehnicii operative de către structurile teritoriale;

h) asigură arhivarea suporturilor ce conțin datele audio-video înregistrate de structurile direcției generale pe parcursul misiunilor operative;

i) acordă sprijin de specialitate, prin întocmirea specificațiilor tehnice pentru produsele de tehnică operativă ce urmează a fi achiziționate.

1.7. Direcția anchete

Art. 44. — (1) Direcția anchete este condusă de un director, se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de directorul general și are în componere Serviciul anchete și Serviciul operații.

(2) Direcția anchete are ca obiective organizarea și desfășurarea activităților de cercetare penală, respectiv testare a integrității profesionale la nivelul direcției generale.

Art. 45. — (1) Serviciul anchete este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției anchete și asigură, la nivel central, organizarea activităților de cercetare penală a faptelor din competența legală a unității.

(2) Serviciul anchete are următoarele atribuții principale:

a) desfășoară activități de constatare a faptelor de corupție comise de personalul M.A.I., potrivit legii;

b) efectuează actele de cercetare penală dispuse de procuror în cauzele privind fapte de corupție comise de personalul M.A.I.;

c) primește spre valorificare, de la Direcția investigații ori din alte surse, informații privind fapte de corupție comise de personalul M.A.I.;

d) efectuează acte premergătoare în vederea începerii urmăririi penale, în cauzele privind fapte de corupție comise de personalul M.A.I., în condițiile legii;

e) sesizează, de îndată, Direcția Națională Anticorupție sau alte parchete competente despre comiterea unor fapte de natură penală și sprijină procurorii desemnați în documentarea și investigarea faptelor sesizate;

f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege poliției judiciare, în domeniul de competență al direcției generale.

(3) Serviciul își exercită atribuțiile prin compartimentele specializate din componență: Compartimentul anchete pentru ordine și siguranță publică, Compartimentul anchete pentru administrație publică și Compartimentul pentru domeniul achizițiilor publice, astfel:

a) Compartimentul anchete pentru ordine și siguranță publică îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (2) cu privire la faptele de corupție comise de personalul aparatului central și al structurilor cu competențe în domeniul ordinii și siguranței publice din M.A.I.;

b) Compartimentul anchete pentru administrație publică îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (2) cu privire la faptele de corupție comise de personalul structurilor M.A.I. cu competențe în domeniul administrației publice;

c) Compartimentul anchete pentru domeniul achizițiilor publice îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (2) cu privire la faptele de corupție comise de personalul M.A.I. implicat în procesul achizițiilor publice.

Art. 46. — (1) Serviciul operații este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției anchete și răspunde de organizarea și desfășurarea testării integrității profesionale a personalului M.A.I., precum și de desfășurarea unor activități de descoperire și combatere a faptelor de corupție.

(2) Serviciul operații își îndeplinește atribuțiile funcționale prin cele două compartimente din componență: Compartimentul teste de integritate și Compartimentul flagrant, respectiv cele 3 birouri de sprijin specifice acestui domeniu de activitate.

(3) Polițiștii din cadrul serviciului își desfășoară activitatea, de regulă, în mod conspirat.

Art. 47. — Compartimentul teste de integritate se subordonează nemijlocit șefului Serviciului operații și are următoarele atribuții principale:

a) organizează și efectuează testarea integrității profesionale a personalului M.A.I., în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu procedura aprobată prin ordin al ministrului administrației și internelor;

b) în vederea organizării și desfășurării testelor de integritate, efectuează activități de documentare specifice operative, independent sau în colaborare cu celelalte structuri ale direcției generale;

c) pune în aplicare autorizațiile emise de procuror potrivit art. 26¹ din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru faptele de corupție din competența legală a unității.

Art. 48. — Compartimentul flagrant se subordonează nemijlocit șefului Serviciului operații și are următoarele atribuții principale:

a) participă la constatarea în flagrant a infracțiunilor de corupție din competența direcției generale;

b) efectuează activități de supraveghere operativă, de regulă pe momente operative, la solicitarea structurilor din cadrul direcției generale sau, după caz, a procurorului;

c) desfășoară activități de documentare specifice, independent sau în colaborare cu celelalte formațiuni abilitate, premergător activității de prindere în flagrant, la solicitarea procurorului competent sau a altor structuri ale direcției generale;

d) pune în aplicare mandatele de aducere și conduce persoanele reținute cu ocazia activităților de prindere în flagrant, conform dispozițiilor procurorului care efectuează urmărirea penală.

Art. 49. — Birourile 1, 2 și 3 sunt conduse de șefi de birou, se subordonează nemijlocit șefului Serviciului operații, își desfășoară activitatea în sprijinul structurilor teritoriale arondate, pe liniile de muncă: teste de integritate, flagrant, tehnic, informatică, Infosec, și au următoarele atribuții principale:

a) organizează și efectuează testarea integrității profesionale a personalului M.A.I. în județele din competența structurilor teritoriale arondate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu procedura aprobată prin ordin al ministrului administrației și internelor;

b) efectuează activități de documentare specifice operative, independent sau în colaborare cu structurile teritoriale arondate, pentru efectuarea testelor de integritate;

c) pune în aplicare autorizațiile emise de procuror potrivit art. 26¹ din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru faptele de corupție din competența legală a unității;

d) participă la constatarea în flagrant a infracțiunilor de corupție din competența direcției generale, în cauzele în care sunt solicitați, în zona teritorială arondată;

e) efectuează activități de supraveghere operativă, la solicitarea structurilor din zona arondată sau a procurorului competent;

f) efectuează activitățile criminalistice în cauze de competența structurilor teritoriale arondate, la solicitarea acestora;

g) execută activități de fixare, prin mijloace tehnice, a actelor procedurale, conform autorizării procurorului competent;

h) pune în aplicare mandatele de aducere și conduce persoanele reținute cu ocazia activităților de prindere în flagrant, conform dispozițiilor procurorului care efectuează urmărirea penală;

i) asigură suportul tehnic în cursul efectuării actelor de cercetare penală, în cauze de competența structurilor direcției generale arondate teritorial, potrivit dispoziției procurorului;

j) acordă sprijin de specialitate pe linia utilizării tehnicii operative de către structurile teritoriale arondate;

k) administrează și întreține, prin persoana anume desemnată, rețeaua securizată de comunicații informatice a direcției generale;

l) acordă sprijin pe linie de comunicații și informatică lucrătorilor din cadrul structurilor teritoriale arondate;

m) colaborează permanent cu unitățile care asigură suportul logistic pentru asistență tehnică legată de problematica IT, telefonie fixă, comunicații și activități conexe;

n) pune în aplicare măsurile de protecție a informațiilor clasificate și cele pe linie de Infosec, în sistemele informatice și

de comunicații, conform legislației în domeniu, pentru structurile teritoriale arondate.

Art. 50. — (1) Competența teritorială a fiecărui birou se stabilește prin dispoziție a directorului general.

(2) Personalul pe linie de testare a integrității, prindere în flagrant și tehnic din cadrul birourilor își desfășoară activitatea, de regulă, în mod conspirat.

1.8. Structura de securitate

Art. 51. — (1) Structura de securitate se organizează la nivel birou, este subordonată nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de către directorul general și are ca obiectiv implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în cadrul direcției generale.

(2) Structura de securitate are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și supune aprobării conducerii direcției generale normele interne privind protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) întocmește programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării instituției abilitate, iar după aprobare acționează pentru aplicarea acestuia;

c) coordonează, monitorizează și controlează activitatea de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate în cadrul direcției generale și modul de respectare a acestora;

d) asigură relaționarea cu Direcția generală de informații și protecție internă, pe linia protecției informațiilor clasificate;

e) organizează activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

f) asigură păstrarea și organizează evidența certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate;

g) întocmește și actualizează listele informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de direcția generală, pe clase și niveluri de secretizare;

h) execută transportul, predarea și primirea corespondenței clasificate a direcției generale, cu respectarea normelor legale în vigoare;

i) asigură, prin Componenta de securitate pentru tehnologia informației și comunicațiilor, implementarea și respectarea măsurilor de securitate a sistemelor informatice și de comunicații ce funcționează la nivelul direcției generale;

j) exercită orice alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii.

1.9. Direcția prevenire

Art. 52. — (1) Direcția prevenire este condusă de un director, se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de către directorul general și are în componență: Serviciul prevenire, Serviciul studii și proiecții anticorupție și Serviciul relații cu publicul, în structura căruia se află subordonat nemijlocit Biroul informare și relații publice.

(2) Direcția prevenire are ca obiective organizarea, coordonarea și desfășurarea activităților de prevenire a faptelor de corupție, a celor aferente realizării studiilor și proiectelor anticorupție, respectiv gestionează activitățile de relații cu publicul și relații publice la nivelul direcției generale.

Art. 53. — Serviciul prevenire este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției prevenire și are următoarele atribuții principale:

a) planifică, organizează și desfășoară activități de instruire, activități de informare în domeniul prevenirii săvârșirii faptelor de corupție destinate personalului ministerului;

b) coordonează, îndrumă și controlează activitatea structurilor teritoriale ale direcției generale în domeniul prevenirii faptelor de corupție;

c) elaborează sau, după caz, participă la elaborarea strategiei naționale/sectoriale, precum și a altor documente de politici publice din domeniul prevenirii săvârșirii faptelor de corupție;

d) asigură îndeplinirea de către structurile M.A.I. a acțiunilor și măsurilor cuprinse în strategia națională/sectorială sau alte documente de politici publice din domeniul prevenirii săvârșirii faptelor de corupție;

e) inițiază, organizează și desfășoară campanii/acțiuni de prevenire în vederea conștientizării de către personalul M.A.I. și de către cetățeni a cauzelor și a consecințelor în cazul implicării în fapte de corupție sau participă la astfel de acțiuni;

f) realizează și asigură difuzarea în diverse publicații a unor articole, analize sau alte materiale cu privire la activitatea de prevenire a săvârșirii faptelor de corupție de către personalul M.A.I.;

g) elaborează teme specifice de prevenire a corupției și alte materiale, în vederea introducerii acestora în documentele specifice procesului de formare profesională inițială și continuă a personalului M.A.I.;

h) în organizarea și desfășurarea activităților de prevenire colaborează cu structurile M.A.I., cu alte autorități și instituții publice, precum și cu reprezentanți ai societății civile;

i) întocmește, semestrial, Buletinul documentar și de informare privind activitatea de prevenire și combatere a corupției și asigură diseminarea acestuia;

j) informează, trimestrial, structurile M.A.I. cu privire la principalele activități de prevenire și combatere a corupției desfășurate de către direcția generală;

k) realizează, în colaborare cu structurile direcției generale, materiale cu caracter preventiv și asigură diseminarea acestora către personalul M.A.I. și cetățeni.

Art. 54. — Serviciul studii și proiecții anticorupție este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției prevenire și are următoarele atribuții principale:

a) inițiază, proiectează și desfășoară la nivel național și în profil teritorial, conform metodologiilor specifice, studii și sondaje de opinie în rândul personalului M.A.I. și al populației, în vederea analizei și diagnosticării corupției la nivel instituțional; acestea pot fi realizate în colaborare cu structurile M.A.I., cu alte instituții publice centrale și locale, precum și cu persoane juridice și fizice;

b) realizează, conform metodologiilor specifice, analize și studii de caz în vederea identificării factorilor individuali, organizaționali și externi care stau la baza comiterii faptelor de corupție de către personalul M.A.I.;

c) elaborează și actualizează metodologia specifică privind identificarea, descrierea, estimarea, prevenirea, controlul, revizuirea și monitorizarea periodică a factorilor de risc și a practicilor profesionale ce generează sau pot favoriza manifestarea corupției în rândul personalului și structurilor M.A.I.;

d) elaborează ghiduri, precizări și documente cu caracter formativ, destinate să eficientizeze activitățile desfășurate în contextul identificării, evaluării și stabilirii măsurilor de prevenire/control pentru riscurile de corupție;

e) realizează, la solicitarea conducerii, analiza și diagnoza parametrilor psihosociale și de performanță ai unor componente structurale și/sau procesuale ale direcției generale, în vederea evaluării eficienței acestora din perspectiva rolului și responsabilităților în domeniul prevenirii și combaterii corupției, asigurând fundamentarea unor decizii ce urmăresc eliminarea sau atenuarea disfuncționalităților și valorificarea potențialului existent;

f) elaborează și prezintă, la solicitarea autorităților competente, analize și studii tematice destinate organismelor/organizațiilor interne și internaționale.

Art. 55. — Serviciul relații cu publicul este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției prevenire și are următoarele atribuții principale:

a) gestionează activitatea de relații cu publicul a direcției generale și asigură relaționarea acestuia cu structurile M.A.I., celelalte instituții publice, societatea civilă, comunitățile locale și cetățenii;

b) organizează și asigură primirea, înregistrarea, soluționarea și evidența petițiilor la nivelul direcției generale;

c) organizează activitatea de primire a cetățenilor în audiență la nivelul direcției generale;

d) organizează activitatea de consiliere a cetățenilor care se adresează direcției generale în problemele generale sau specifice de relații cu publicul;

e) asigură înregistrarea, soluționarea și evidența apelurilor telefonice efectuate la linia verde anticorupție și gestionează apelurile telefonice primite;

f) coordonează, îndrumă și controlează, pe linie de relații cu publicul, activitatea serviciilor teritoriale, pentru optimizarea activității pe această linie de muncă.

Art. 56. — În cadrul Serviciului relații cu publicul funcționează Biroul informare și relații publice, condus de șeful de birou, subordonat nemijlocit șefului serviciului, cu următoarele atribuții principale:

a) organizează conferințele de presă ale conducerii direcției generale și briefing-urile purtătorului de cuvânt;

b) pune la dispoziția mijloacelor de informare în masă, a diferitelor instituții, organizații sau a cetățenilor, în mod oportun și complet, informațiile solicitate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări în domeniu;

c) concepe, redactează și transmite către mass-media comunicatele, buletinele informative și alte materiale destinate publicității;

d) asigură sprijin, îndrumare și control către structurile teritoriale ale unității, pe această linie de muncă;

e) gestionează pagina proprie de internet a direcției generale;

f) identifică și evaluează, în cooperare cu Serviciul prevenire și Serviciul studii și proiecții anticorupție, activitățile de sensibilizare a opiniei publice cu privire la fenomenul corupției în M.A.I.

1.10. Direcția suport

Art. 57. — (1) Direcția suport este condusă de un director, se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de către directorul general și are ca obiective: organizarea, coordonarea și desfășurarea activităților de comunicații și informatică, logistică și achiziții publice, respectiv afaceri europene, cooperare internațională și gestionare a programelor/proiectelor cu finanțare comunitară.

(2) Direcția suport are în componere: Serviciul comunicații și informatică; Serviciul logistic și Serviciul afaceri europene și relații internaționale, în structura căruia se află subordonată nemijlocit Unitatea de implementare a proiectelor (la nivel de birou).

Art. 58. — Serviciul comunicații și informatică este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției suport și are următoarele atribuții principale:

a) administrează și întreține rețeaua securizată de comunicații informatice a direcției generale, atât la nivel central, cât și teritorial;

b) acordă suport tehnic de specialitate personalului din aparatul central al direcției generale și realizează activități de sprijin, îndrumare și control la structurile teritoriale;

c) elaborează și dezvoltă aplicații software pentru utilizarea, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de către lucrătorii din structurile direcției generale;

d) întreține și gestionează aplicațiile și bazele de date proprii, inclusiv site-ul de intranet al direcției generale;

e) menține contactul cu administratorii bazelor de date operative, din cadrul M.A.I. sau alte instituții, în vederea punerii la dispoziția lucrătorilor specializați ai direcției generale a instrumentelor de lucru pentru interogarea unor evidențe/baze de date din punct de vedere informativ;

f) administrează conturile de acces la bazele de date și a conturilor de e-mail intranet și internet pentru structurile direcției generale;

g) gestionează sistemul de supraveghere și monitorizare video, respectiv accesul cu cartele magnetice individuale al personalului unității în sediile aparatului central al direcției generale și al Serviciului Anticorupție pentru Municipiul București;

h) întocmește specificațiile tehnice pentru produsele și serviciile din domeniul comunicațiilor și tehnologia informației necesare direcției generale și participă la procedurile de achiziție aferente;

i) întreține sistemele de telefonie fixă existente la nivelul sediilor aparatului central al direcției generale și al Serviciului Anticorupție pentru Municipiul București;

j) organizează, coordonează și controlează activitatea de comunicații operative la nivelul direcției generale;

k) organizează, coordonează și controlează activitatea de conducere în secret, secretizarea și protecția comunicațiilor la nivelul structurilor centrale și teritoriale ale direcției generale;

l) colaborează permanent cu Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației din M.A.I. și întreține contacte cu alte structuri de profil, în vederea stabilirii celor mai bune soluții tehnice, servicii și practici în domeniu.

Art. 59. — (1) Serviciul logistic este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției suport și are următoarele atribuții principale:

a) elaborează propuneri de programe de achiziții, în vederea bunei desfășurări a activității direcției generale;

b) asigură executarea reparațiilor curente/de refacere ale imobilelor și instalațiilor aferente aflate în administrarea unității;

c) organizează și verifică modul în care se gestionează și se efectuează inventarierea bunurilor materiale aflate în evidența direcției generale, formulează propuneri privind îmbunătățirea dotării cu mijloace tehnice;

d) urmărește executarea întreținerilor și reparațiilor curente ale mijloacelor auto din dotare, controlează calitatea și efectuarea acestora la timp;

e) analizează, elaborează și înaintează ierarhic propuneri, după caz, de declasare, scoatere din funcțiune sau disponibilizare a bunurilor materiale din dotarea unității și execută, atunci când se impune, casarea acestora;

f) efectuează controale asupra modului de folosire și întreținere a mijloacelor de transport ale direcției generale, respectiv asupra modului de completare a documentelor de exploatare, în conformitate cu prevederile normativului privind asigurarea tehnică de autovehicule a structurilor M.A.I.;

g) organizează activitatea de echipare și asigură drepturile de echipament pentru personalul direcției generale, conform normelor în vigoare;

h) organizează și execută lucrările necesare elaborării proiectului programului logistic;

i) întocmește, păstrează și actualizează datele referitoare la evidența de cadastru a imobilelor aflate în administrarea și folosința direcției generale;

j) asigură alocarea la drepturi a tuturor spațiilor aflate în administrare;

k) ia măsuri de întreținere și conservare a patrimoniului imobiliar prin menținerea durabilității, funcționalității și siguranței în exploatare a construcțiilor;

l) asigură întocmirea legală și la timp a documentelor justificative privind mișcarea bunurilor și predarea acestora la Serviciul financiar;

m) organizează și desfășoară operațiunile de primire, depozitare, conservare, întreținere, eliberare și folosire a bunurilor materiale, respectiv asigură condițiile necesare pentru ținerea la zi a evidenței tehnico-operative a acestora;

n) organizează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor la nivelul aparatului central al unității, precum și în caz de calamități naturale;

o) propune spre aprobare, conform competențelor stabilite de legislația în vigoare, realizarea de obiective și acțiuni de investiții, asigurând îndeplinirea celor aprobate;

p) elaborează, în domeniul de competență, situațiile necesare fundamentării bugetului direcției generale;

q) analizează, centralizează și propune spre aprobare necesarul de lucrări de refacere și investiții, verifică oportunitatea realizării acestora și stabilește prioritățile;

r) întocmește lucrările din sistemul informațional specific, iar după aprobare le înaintează ierarhic la termenele stabilite;

s) verifică îndeplinirea atribuțiilor diriginților de șantier și ale responsabililor cu urmărirea comportării în timp a construcțiilor;

t) organizează activitățile de prelevare a probelor pentru trimiterea acestora la Serviciul depozitare și întreținere armament, geniu, chimic — Codlea din subordinea Direcției generale logistică, în vederea efectuării analizelor fizico-chimice de laborator și a verificărilor prin trageri în poligon, și ține evidența rezultatelor transmise de către laboratoarele de specialitate;

u) organizează activitățile de transport, primire, depozitare, conservare, întreținere și evidență tehnico-operativă, pe serii, loturi și ani de fabricație, pentru armamentul, muniția și materialele periculoase.

(2) În cadrul Serviciului logistic funcționează Compartimentul achiziții publice, subordonat nemijlocit șefului serviciului, cu următoarele atribuții principale:

a) elaborează programul anual al achizițiilor publice, pe baza necesităților și priorităților comunicate de celelalte structuri din cadrul direcției generale;

b) elaborează sau, după caz, coordonează activitatea de elaborare a documentației de atribuire ori, în cazul organizării unui concurs de soluții, a documentației aferente;

c) îndeplinește obligațiile referitoare la publicitate, în conformitate cu prevederile legislației referitoare la achizițiile publice;

d) aplică și finalizează procedurile de atribuire, conform competențelor legale;

e) constituie și păstrează dosarul achiziției publice;

f) întocmește documentele necesare pentru efectuarea plăților, conform clauzelor contractuale.

Art. 60. — Serviciul afaceri europene și relații internaționale este condus de șeful de serviciu, se subordonează nemijlocit directorului Direcției suport și are următoarele atribuții principale:

a) aplică prevederile în vigoare privind organizarea și desfășurarea activităților de afaceri europene și cooperare internațională în M.A.I., în domeniul prevenirii și combaterii corupției;

b) elaborează, pe baza necesităților și priorităților detectate, Planul de relații internaționale al unității;

c) organizează, coordonează, participă sau asigură participarea la activități de afaceri europene și relații internaționale în domeniul specific de activitate, prin elaborarea și promovarea spre aprobare a instrumentelor de cooperare, punându-le efectiv în aplicare;

d) analizează și participă la elaborarea propunerilor vizând modalitățile concrete de transpunere și aplicare a tratatelor europene și internaționale, în domeniile de competență ale direcției generale;

e) participă nemijlocit la procesul de fundamentare, elaborare și aplicare a politicilor europene în domeniul de competență al direcției generale și realizează puncte de vedere asupra proiectelor de acte normative sau inițiativelor la nivelul Uniunii Europene, dar și la nivel regional;

f) monitorizează modul de îndeplinire, la termen, a obligațiilor specifice asumate de România prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, prin strategiile postaderare și cele privind aderarea la Spațiul Schengen, ce revin direcției generale potrivit competenței;

g) organizează și execută măsurile și acțiunile de protocol planificate la nivelul unității sau dispuse de conducerea direcției generale.

Art. 61. — (1) În cadrul Serviciului afaceri europene și relații internaționale funcționează Unitatea de implementare a proiectelor, constituită la nivel birou, care este condusă de șeful de birou și se subordonează nemijlocit șefului serviciului.

(2) Unitatea de implementare a proiectelor are următoarele atribuții principale:

a) implementează, împreună cu beneficiarii direcții, programele/componentele/proiectele cu finanțare comunitară dedicate direcției generale, asigurând managementul tehnic al proiectelor și contractelor aferente și atestarea realității și calității serviciilor menționate în certificatele de acceptanță și facturile emise de contractanți, în vederea efectuării plății de către Oficiul de Plăți și Contractare Phare;

b) identifică sursele de finanțare și elaborează documentele de programare aferente direcției generale și le înaintează la termenele stabilite, în vederea obținerii fondurilor pentru derularea proiectelor;

c) întocmește, în colaborare cu structurile de profil din cadrul M.A.I. și cu beneficiarii finali, documentele subsecvente aprobării fișei de proiect pentru derularea efectivă a programului;

d) monitorizează și controlează programele/componentele/proiectele cu finanțare comunitară dedicate direcției generale, inclusiv sub aspectul îndeplinirii obligației de cofinanțare de către partea română;

e) exercită, în domeniul din competență, orice alte atribuții ce revin unităților de implementare a proiectelor din cadrul M.A.I., conform reglementărilor în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Structurile anticorupție teritoriale

Art. 62. — (1) În fiecare județ și în municipiul București sunt organizate și funcționează servicii anticorupție subordonate aparatului central al direcției generale, care au competența de a

desfășura activități de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului structurilor teritoriale ale M.A.I.

(2) Șefii serviciilor prevăzute la alin. (1) se subordonează nemijlocit directorilor generali adjuncți anume desemnați de directorul general.

(3) Serviciul Anticorupție pentru Municipiul București are în componență: Biroul anchete, Biroul investigații și Compartimentul prevenire și relații cu publicul.

Art. 63. — Serviciile anticorupție județene și Serviciul Anticorupție pentru Municipiul București realizează atribuțiile funcționale ce revin direcției generale, în limita teritorială respectivă, în domeniile investigații, anchete, prevenire, relații publice și cu publicul.

Art. 64. — În realizarea sarcinilor ce le revin, structurile teritoriale au următoarele atribuții:

a) transmit pe cale ierarhică datele și informațiile pe linie de corupție, când sunt motive evidente și verificabile de a nu fi exploatate corespunzător pe plan local;

b) raportează situația operativă din competență, periodic și ori de câte ori este nevoie, structurilor corespondente din aparatul central;

c) colaborează, în conformitate cu protocoalele încheiate de direcția generală, cu structurile teritoriale ale Ministerului Public, precum și cu celelalte instituții publice, pentru clarificarea cauzelor de interes comun, conform legii;

d) asigură relația cu structurile teritoriale ale M.A.I. și cu autoritățile administrației locale, cu mass-media și societatea civilă, în limitele competenței stabilite de directorul general;

e) informează de îndată conducerea direcției generale în legătură cu orice situație care poate genera repercusiuni asupra instituției și a intereselor M.A.I., dacă nu poate fi gestionată favorabil la nivel teritorial;

f) execută misiunile dispuse de conducerea unității, în legătură cu îndeplinirea sarcinilor ce revin direcției generale.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 65. — Personalul direcției generale respectă confidențialitatea datelor în exercitarea atribuțiilor de serviciu și păstrează secretul de stat și profesional, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 66. — Activitățile, metodele, mijloacele, procedeele utilizate și sarcinile concrete ce revin personalului direcției generale se stabilesc prin dispoziții, metodologii, proceduri și fișele posturilor.

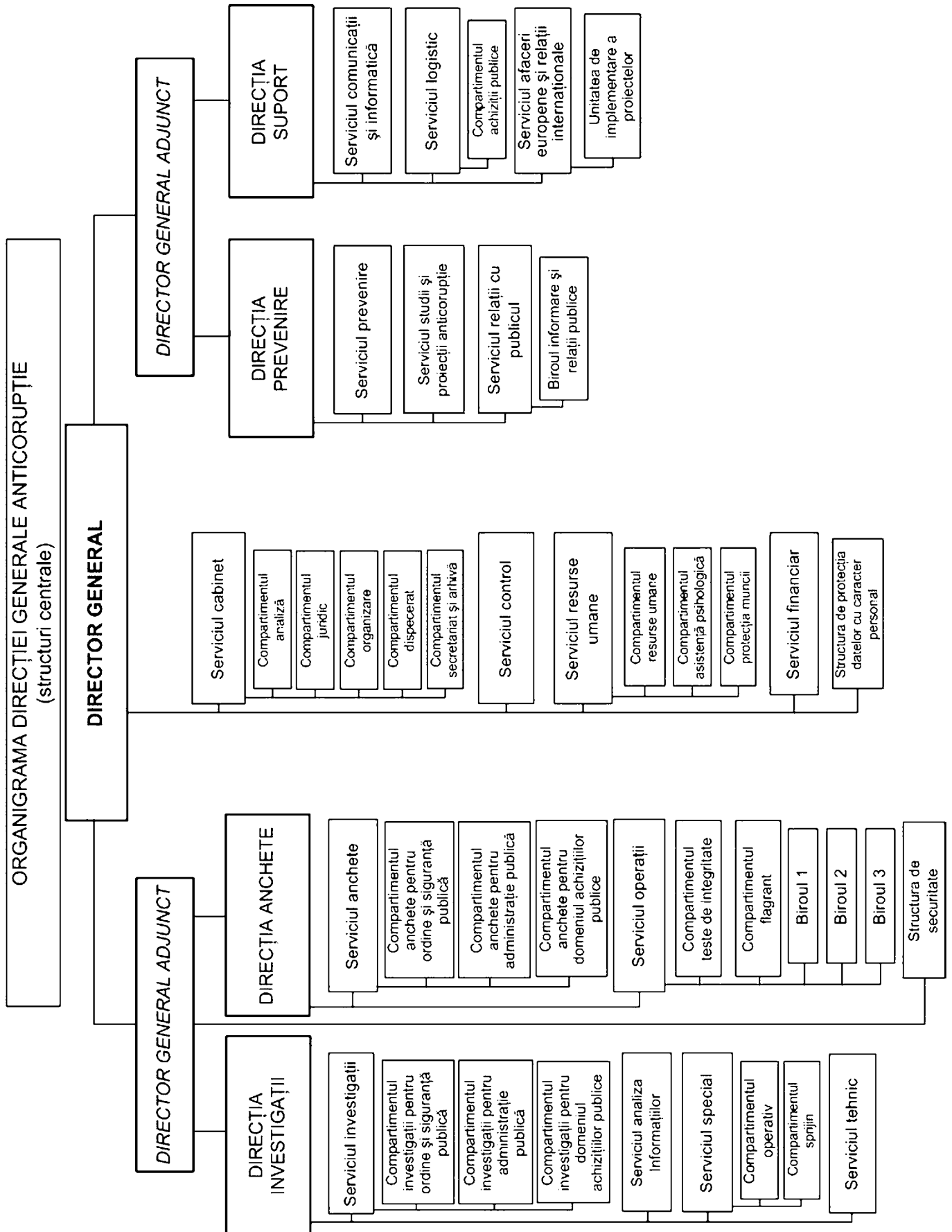
Art. 67. — Investigațiile și celelalte activități operative ale direcției generale se desfășoară în baza instrucțiunilor specifice emise de ministrul administrației și internelor.

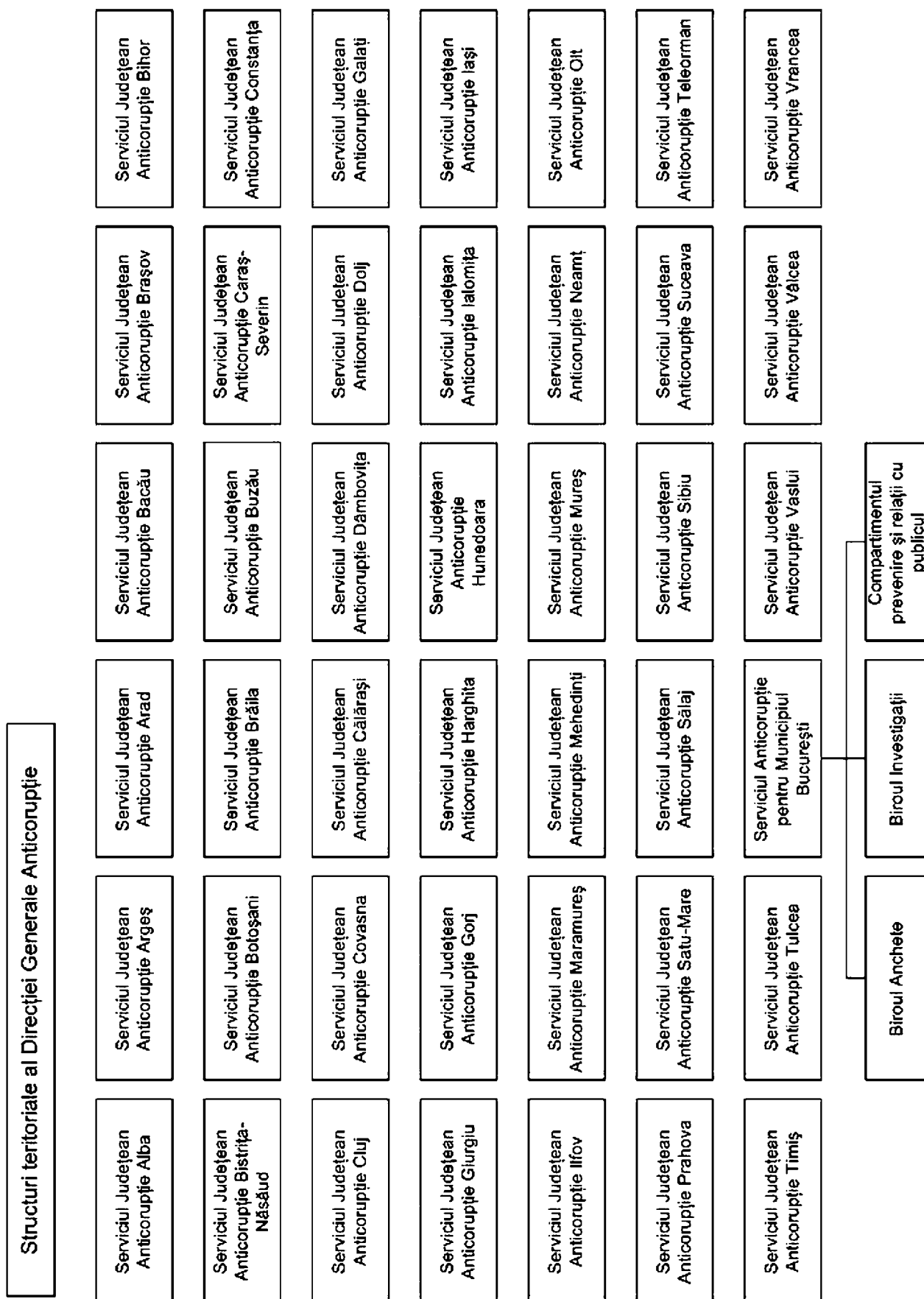
Art. 68. — (1) Direcției generale i se alocă resursele financiare și logistice necesare desfășurării în bune condiții a atribuțiilor de serviciu.

(2) Directorul general are calitatea de ordonator terțiar de credite aflat în finanțarea directă a ordonatorului principal de credite și asigură din bugetul propriu cheltuielile cu salariile și celelalte drepturi pentru personalul din structura centrală și structurile teritoriale subordonate, în condițiile legii.

Art. 69. — Personalul direcției generale este obligat să cunoască, în părțile ce îl privesc, și să aplice întocmai prevederile prezentului regulament, potrivit atribuțiilor specifice.

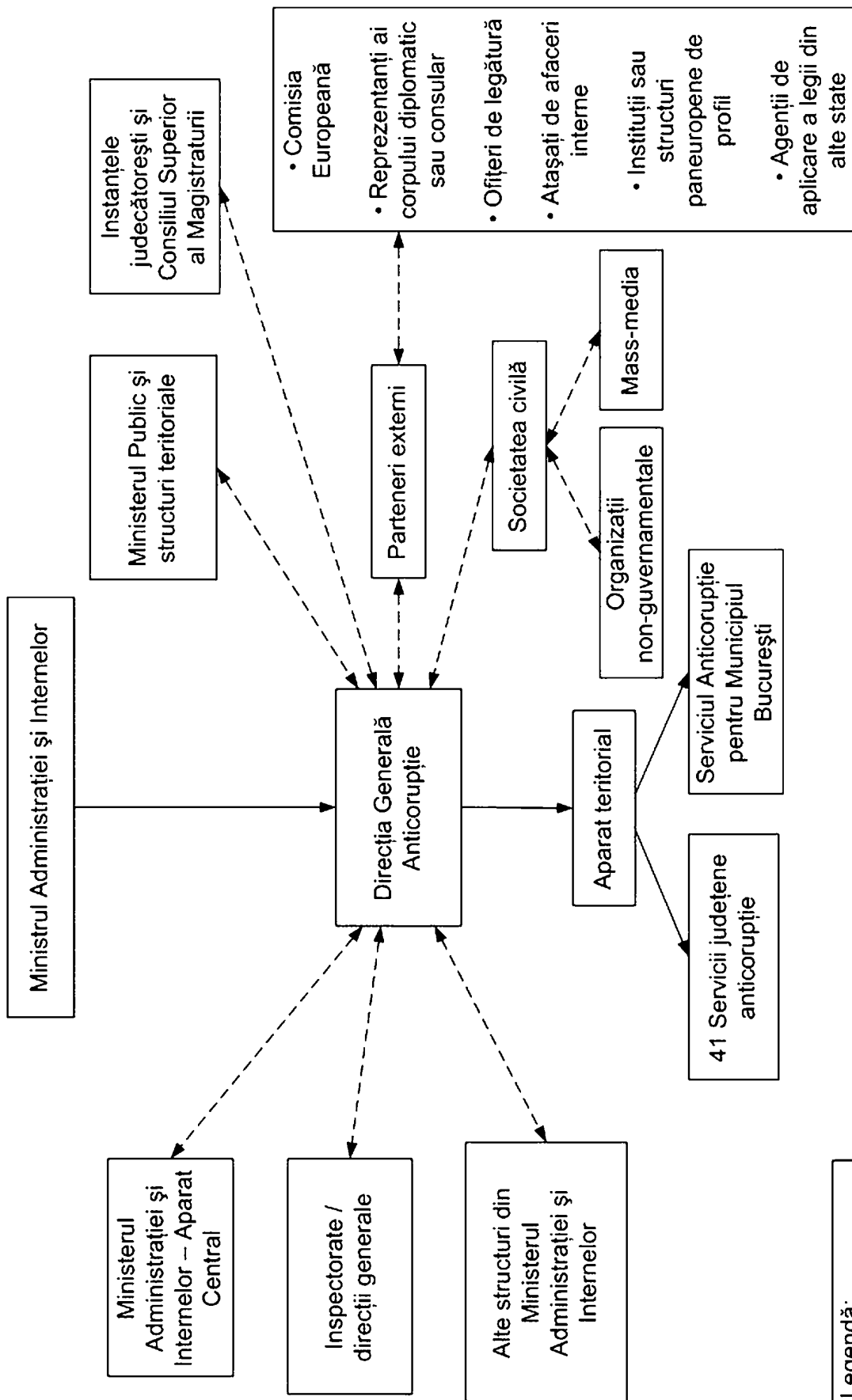
Art. 70. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*) Anexa nr. 1 (b) este reprodusă în facsimil.

Diagrama de relații a Direcției Generale Anticorupție

Legendă:
 Relații de colaborare ← - - - →
 Relații de subordonare →

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

DIRECȚIA GENERALĂ ANTICORUPȚIE

Fișa postului directorului general

A. Identificarea postului

1. Compartimentul: conducerea Direcției Generale Anticorupție

2. Denumirea postului: director general

3. Poziția postului în statul de organizare: 1

4. Relații:

a) ierarhice: este subordonat nemijlocit ministrului administrației și internelor, care coordonează activitatea Direcției Generale Anticorupție și are în subordine întregul personal al acesteia; coordonează în mod nemijlocit activitatea directorilor generali adjuncți, a Serviciului cabinet, a Serviciului control, a Serviciului resurse umane, a Serviciului financiar, a Serviciului special, a Structurii de protecția datelor cu caracter personal și a structurilor teritoriale stabilite prin dispoziție;

b) funcționale: conduce întreaga activitate a Direcției Generale Anticorupție și emite dispoziții, în aplicarea prevederilor legale și a ordinelor ministrului administrației și internelor;

c) de control: controlează activitatea tuturor structurilor din componența direcției generale;

d) de colaborare: colaborează cu șefii structurilor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor și cu celelalte autorități și instituții publice, în scopul rezolvării atribuțiilor din domeniul de competență al Direcției Generale Anticorupție, potrivit prevederilor legale și ordinelor ministrului administrației și internelor;

e) de reprezentare: reprezintă Direcția Generală Anticorupție în raporturile cu conducerea Ministerului Administrației și Internelor sau cu structurile acestuia, cu celelalte autorități și instituții publice din țară și din străinătate; angajează, în condițiile legii, direcția generală în raporturile cu persoanele juridice și fizice.

5. Definierea sumară a postului: asigură fundamentarea, elaborarea și aplicarea politicilor și procedurilor în domeniul prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor; organizează, coordonează și conduce întreaga activitate care se desfășoară în cadrul direcției generale și a structurilor teritoriale subordonate; concepe, elaborează, aplică și controlează măsurile prevăzute în planurile de muncă ale direcției generale, precum și cele stabilite prin documente strategice în cadrul ministerului; elaborează anteproiecte de acte normative în domeniul de competență.

B. Cerințele postului

1. Categoria de personal ce poate ocupa postul: ofițer de poliție

2. Gradul profesional necesar ocupantului postului: cel puțin comisar-șef

3. Pregătire:

3.1. pregătire de bază: studii superioare de lungă durată în domeniul juridic, cu diplomă de licență;

3.2. pregătire de specialitate: studii de masterat sau postuniversitare în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției sau în domeniul management;

3.3. alte cunoștințe: în domeniile management/operare PC/psihologia muncii sau a organizațiilor;

3.4. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: pentru lucru cu documente clasificate secrete de stat;

3.5. limbi străine: cel puțin o limbă străină de circulație internațională — vorbit și citit — la nivel bun.

4. Experiență:

4.1. vechime în muncă: cel puțin 7 ani în Ministerul Administrației și Internelor;

4.2. vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției: cel puțin 7 ani;

4.3. vechime în funcții de conducere: cel puțin 5 ani vechime în funcții de conducere în cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

4.4. perioada pentru acomodarea la cerințele postului: 6 luni.

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de prevedere, conducere, coordonare și control); de planificare, lucru sub presiunea timpului, spirit de observație, o bună gândire analitică și conceptuală, lucru în echipă, bun negociator, bun diplomat, spontaneitate, operativitate în luarea deciziilor, mijlocilor al informării și pregătirii profesionale.

6. Atitudini necesare/Comportament: spirit de inițiativă, sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic, organizare a activităților, fermitate, consecvență în acțiune, motivație intrinsecă, disponibilitate la schimbare.

7. Parametri privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere.

8. Trăsături psihice și de personalitate: inteligență, flexibilitate a gândirii, stabilitate comportamentală, echilibru emoțional.

C. Condiții specifice de muncă

1. Deplasări curente: în unitățile teritoriale din subordine, în structurile ministerului, la alte autorități și instituții publice; în străinătate pentru participarea la conferințe, simpozioane, schimburi de experiență și misiuni operative specifice domeniului de competență al unității.

2. Condiții deosebite de muncă: expunere la radiații electromagnetice.

3. Compensări: potrivit reglementărilor în vigoare.

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

a) realizează și prezintă spre aprobare ministrului administrației și internelor documentele strategice privind organizarea și planificarea activităților specifice de prevenire și combatere a corupției interne, respectiv emite dispoziții, în limita competențelor;

b) conduce lucrările Consiliului de conducere al direcției generale și stabilește prioritățile activităților care se vor desfășura în baza recomandărilor Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției Generale Anticorupție;

c) dispune efectuarea unor studii de diagnoză și prognoză în domeniul conceptualizării, proiectării și îmbunătățirii performanțelor în activitate;

d) asigură cunoașterea și evaluarea tactică sau strategică a situației operative pe domeniile date în competență și ia măsuri de soluționare optimă a problemelor apărute;

e) prezintă, periodic, informări în Colegiul Ministerului Administrației și Internelor, cu principalele concluzii rezultate din activitatea de prevenire și combatere a corupției interne și formulează propuneri pentru eficientizarea muncii în domeniu;

f) stabilește, împreună cu șefii celorlalte structuri ale unității, sarcinile ce trebuie rezolvate în comun, pe etape, în raport cu situația operativă;

g) convoacă, periodic și ori de câte ori este nevoie, șefii structurilor centrale și/sau teritoriale, în vederea stabilirii unor strategii, acțiuni și sarcini comune, precum și pentru analiza activității desfășurate în executarea ordinelor ministrului administrației și internelor;

h) asigură desfășurarea activităților de control, sprijin și îndrumare la nivelul structurilor centrale și teritoriale ale unității, în legătură cu activitatea de prevenire și combatere a corupției interne;

i) coordonează activitatea de primire a reclamațiilor/petițiilor, precum și cea de relații publice specifice problematicii din competență;

j) conduce activitatea de documentare a cauzelor de corupție internă, deschis și/sau acoperit, conform legii;

k) îndrumă desfășurarea activității de poliție judiciară de către ofițerii direcției generale, conform legii;

l) urmărește organizarea și desfășurarea activității de testare a integrității profesionale a personalului ministerului;

m) conduce activitatea de relații și cooperare internațională în domeniu, în conformitate cu interesele ministerului;

n) răspunde de activitatea de constituire și gestionare a bazei de date a unității privind faptele de corupție săvârșite de personalul ministerului;

o) răspunde, potrivit competențelor, de încadrarea posturilor din statul de organizare al unității, cu personal corespunzător cerințelor acestora, calificat, bine motivat, loial, cu conduită adecvată, apt să dezvolte inițiative și să aplice soluții eficiente în rezolvarea problemelor de muncă;

p) răspunde de întocmirea și realizarea programelor de formare și pregătire continuă a personalului din subordine;

q) asigură resursele financiare și logistice necesare desfășurării în bune condiții a atribuțiilor legale;

r) semnează corespondența Direcției Generale Anticorupție cu unitățile Ministerului Administrației și Internelor, alte autorități sau instituții publice, persoane juridice sau fizice;

s) supune aprobării ministrului Planul anual de activități și măsuri al direcției generale și aprobă planurile de muncă ale structurilor din subordine;

t) răspunde de aplicarea normelor privind securitatea și sănătatea personalului unității în toate aspectele legate de procesul muncii;

u) răspunde pentru asigurarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, de prevenire și stingere a acestora, la nivelul spațiilor și bunurilor materiale administrate de Direcția Generală Anticorupție;

v) asigură realizarea activităților de protecție a mediului în spațiile repartizate spre administrare;

x) răspunde de aplicarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în conformitate cu prevederile art. 86 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare;

y) asigură aplicarea măsurilor de protecție și a datelor cu caracter personal în cadrul Direcției Generale Anticorupție.

E. Standarde de performanță asociate postului

1. Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea tuturor atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților care revin direcției generale și postului pe care îl ocupă.

2. Indicatori calitativi: asigură managementul performant prin luarea deciziilor cu operativitate, gestionează judicios resursele umane și materiale alocate, conform prevederilor legale, cerințelor postului și ordinelor ministrului administrației și internelor.

3. Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.

4. Timp: îndeplinește atribuțiile ce îi revin în timpul programului de lucru, alocă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, conducere și control al activităților desfășurate de structurile direcției generale.

5. Utilizarea resurselor: antrenează personalul în activități de concepție, analiză și sinteză, precum și în luarea deciziilor, dezvoltă spiritul inovativ al subordonaților, stimulează la personalul din subordine loialitatea față de instituție și integritatea morală în toate acțiunile întreprinse.

6. Mod de realizare: individual și în echipă, conduce prin exemplul personal, îndrumă, dezvoltă și antrenează subordonații, delegă din atribuții personalului cu funcții de conducere aflate în subordine.

Ministrul administrației și internelor,

.....

Directorul general al Direcției Generale Anticorupție,

.....

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

DIRECȚIA GENERALĂ ANTICORUPȚIE

Fișa postului directorului general adjunct

A. Identificarea postului

1. Compartimentul: conducerea Direcției Generale Anticorupție

2. Denumirea postului: director general adjunct

3. Poziția postului în statul de organizare: 2

4. Relații:

a) ierarhice: este subordonat direct ministrului administrației și internelor și nemijlocit directorului general; coordonează în mod nemijlocit activitatea Direcției investigații, a Direcției anchete, a Structurii de securitate și a serviciilor anticorupție teritoriale stabilite de directorul general prin dispoziție;

b) funcționale: conduce întreaga activitate a structurilor coordonate;

c) de control: controlează activitatea structurilor cărora le coordonează nemijlocit activitatea;

d) de colaborare: colaborează cu șefii structurilor din cadrul ministerului și cu celelalte autorități sau instituții publice, în scopul rezolvării atribuțiilor din domeniul de competență al direcției generale, potrivit prevederilor legale și ordinelor ministrului administrației și internelor;

e) de reprezentare: reprezintă Direcția Generală Anticorupție în raporturile cu conducerea Ministerului Administrației și Internelor sau cu structurile acestuia, cu celelalte autorități sau instituții publice din țară și din străinătate, pe baza mandatului de reprezentare.

5. Definierea sumară a postului: asigură fundamentarea, elaborarea și aplicarea politicilor și procedurilor în domeniile specifice structurilor pe care le coordonează nemijlocit; organizează, coordonează și conduce întreaga activitate care se desfășoară pe liniile de muncă pe care le coordonează; concepe, elaborează, aplică și controlează măsurile prevăzute în planurile de muncă ale structurilor subordonate, precum și cele stabilite prin documente de strategie în cadrul ministerului, pe liniile de muncă pe care le coordonează.

B. Cerințele postului

1. Categoria de personal ce poate ocupa postul: ofițer de poliție

2. Gradul profesional necesar ocupantului postului: cel puțin comisar-șef

3. Pregătire:

3.1. pregătire de bază: studii superioare de lungă durată în domeniul juridic, cu diplomă de licență;

3.2. pregătire de specialitate: studii de masterat sau postuniversitare în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției sau în domeniul management;

3.3. alte cunoștințe: în domeniile management/informatică/ psihologia muncii și a organizațiilor;

3.4. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: pentru lucru cu documente clasificate secrete de stat;

3.5. limbi străine: cel puțin o limbă străină de circulație internațională — vorbit și citit — la nivel bun.

4. Experiență:

4.1. vechime în muncă: cel puțin 7 ani în Ministerul Administrației și Internelor;

4.2. vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției: cel puțin 7 ani;

4.3. vechime în funcții de conducere: cel puțin 5 ani vechime în funcții de conducere în cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

4.4. perioada pentru acomodarea la cerințele postului: 6 luni.

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de prevedere, conducere, coordonare și control); de planificare, lucru sub presiunea timpului, spirit de observație, o bună gândire analitică și conceptuală, lucru în echipă, bun negociator, bun diplomat, spontaneitate, operativitate în luarea deciziilor, mijlocitor al informării și pregătirii profesionale.

6. Atitudini necesare/Comportament: spirit de inițiativă, sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic, organizare a activităților, fermitate, consecvență în acțiune, motivație intrinsecă, disponibilitate la schimbare.

7. Parametri privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere.

8. Trăsături psihice și de personalitate: inteligență, flexibilitate a gândirii, stabilitate comportamentală, echilibru emoțional.

C. Condiții specifice de muncă

1. Deplasări curente: în serviciile teritoriale din subordine, în structurile ministerului, la alte autorități și instituții publice; în străinătate pentru participarea la conferințe, simpozioane, schimburi de experiență și misiuni operative specifice domeniului de competență al unității

2. Condiții deosebite de muncă: expunere la radiații electromagnetice

3. Compensări: potrivit reglementărilor în vigoare

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

a) elaborează, în vederea prezentării spre aprobare ministrului administrației și internelor, documentele de strategie privind organizarea și planificarea activităților specifice domeniilor structurilor din subordine;

b) participă la lucrările Consiliului de conducere al unității și ia măsuri pentru realizarea priorităților care se vor desfășura în baza recomandărilor Comitetului strategic pentru sprijinirea activității, pe liniile de muncă din competență;

c) efectuează studii de diagnoză și prognoză în domeniul conceptualizării, proiectării și îmbunătățirii performanțelor în activitate, pentru structurile pe care le coordonează;

d) asigură cunoașterea și evaluarea tactică și strategică zilnică a situației operative pe domeniile date în competență și ia măsuri de soluționare optimă a problemelor apărute;

e) stabilește, împreună cu șefii celorlalte structuri ale unității, sarcinile ce trebuie rezolvate în comun, pe etape, în raport de situația operativă;

f) asigură desfășurarea cu caracter permanent, de către personalul structurilor coordonate, a activităților de control, sprijin și îndrumare în unitățile centrale și teritoriale, în legătură cu activitatea de prevenire și combatere a corupției interne;

g) elaborează și urmărește realizarea programelor de formare și pregătire continuă a personalului structurilor pe care le coordonează;

h) semnează corespondența direcției generale cu unitățile Ministerului Administrației și Internelor, alte autorități sau instituții publice, persoane juridice sau fizice, în baza delegării de competență;

i) execută alte activități dispuse de directorul general, potrivit competențelor legale ale unității;

j) exercită atribuțiile directorului general pe perioada desemnării la conducerea direcției generale;

k) este desemnat ca șef al Structurii de securitate, îndeplinind următoarele atribuții:

— pune în aplicare și verifică respectarea, în cadrul direcției generale, a prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate;

— asigură întocmirea programului de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării Direcției generale de informații și protecție internă și aprobării directorului general; după aprobare, acționează pentru aplicarea acestuia;

— coordonează activitatea de protecție a informațiilor clasificate, în toate componentele acesteia;

— asigură relaționarea cu Direcția generală de informații și protecție internă, pe linia protecției informațiilor clasificate;

— consiliază directorul general în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;

— informează directorul general și Direcția generală de informații și protecție internă despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;

— acordă sprijin reprezentanților autorizați ai Direcției generale de informații și protecție internă pe linia verificării

Ministrul administrației și internelor,

.....

Director general adjunct,

.....

persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;

— în colaborare cu Direcția generală de informații și protecție internă asigură organizarea activităților de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

— asigură păstrarea și organizarea evidenței certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate;

— asigură actualizarea permanentă a evidenței certificatelor de securitate și a autorizațiilor de acces;

— asigură întocmirea și actualizarea listelor informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de unitate, pe clase și niveluri de secretizare;

— prezintă directorului general propuneri privind stabilirea obiectivelor, sectoarelor și locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate și, după caz, solicită sprijinul Direcției generale de informații și protecție internă în realizarea acestor demersuri;

— este responsabil pentru implementarea și asigurarea măsurilor de securitate în domeniul INFOSEC;

— monitorizează echipamentele care intră/ies din zonele de securitate;

— pune la dispoziția șefului C.S.T.I.C. lista cu certificatele de securitate/autorizațiile de acces la informații clasificate deținute de personalul Direcției Generale Anticorupție;

— efectuează, cu aprobarea directorului general, controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate la nivelul Direcției Generale Anticorupție;

— exercită alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii.

E. Standarde de performanță asociate postului

1. Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților ce revin structurilor pe care le coordonează și postului pe care îl ocupă.

2. Indicatori calitativi: asigură managementul performant prin luarea deciziilor cu operativitate, gestionează judicios resursele umane și materiale alocate, conform prevederilor legale, cerințelor postului, a ordinelor și instrucțiunilor ministrului administrației și internelor.

3. Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.

4. Timp: îndeplinește atribuțiile ce-i revin în timpul programului de lucru; alocă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, conducere și control al activităților desfășurate de structurile pe care le coordonează.

5. Utilizarea resurselor: antrenează personalul în activități de concepție, analiză și sinteză, precum și în luarea deciziilor, dezvoltă spiritul inovativ al subordonaților, stimulează la personalul din subordine loialitatea față de instituție și integritatea morală în toate acțiunile întreprinse.

6. Mod de realizare: individual și în echipă, conduce prin exemplul personal, îndrumă, dezvoltă și antrenează subordonații, delegă din atribuții personalului cu funcții de conducere aflat în subordine.

Director general,

.....

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

DIRECȚIA GENERALĂ ANTICORUPȚIE

Fișa postului directorului general adjunct

A. Identificarea postului

1. Compartimentul: conducerea Direcției Generale Anticorupție

2. Denumirea postului: director general adjunct

3. Poziția postului în statul de organizare: 3

4. Relații:

a) ierarhice: este subordonat direct ministrului administrației și internelor și nemijlocit directorului general; coordonează în mod nemijlocit activitatea Direcției prevenire, a Direcției suport și a serviciilor anticorupție teritoriale stabilite de directorul general prin dispoziție;

b) funcționale: conduce întreaga activitate a structurilor coordonate;

c) de control: controlează activitatea structurilor cărora le coordonează nemijlocit activitatea;

d) de colaborare: colaborează cu șefii structurilor din cadrul ministerului, celelalte autorități sau instituții publice, în scopul rezolvării atribuțiilor din domeniul de competență al direcției generale, potrivit prevederilor legale și ordinelor ministrului administrației și internelor;

e) de reprezentare: reprezintă Direcția Generală Anticorupție în raporturile cu conducerea Ministerului Administrației și Internelor, structurile acestuia, cu celelalte autorități sau instituții publice din țară și din străinătate, pe baza mandatului de reprezentare.

5. Definierea sumară a postului: asigură fundamentarea, elaborarea și aplicarea politicilor și procedurilor în domeniile specifice structurilor pe care le coordonează nemijlocit; organizează, coordonează și conduce întreaga activitate care se desfășoară pe liniile de muncă pe care le coordonează; concepe, elaborează, aplică, controlează măsurile prevăzute în planurile de muncă ale structurilor subordonate, precum și cele stabilite prin documente de strategie în cadrul ministerului, pe liniile de muncă pe care le coordonează.

B. Cerințele postului

1. Categoria de personal ce poate ocupa postul: ofițer de poliție

2. Gradul profesional necesar ocupantului postului: cel puțin comisar-șef

3. Pregătire:

3.1. pregătire de bază: studii superioare de lungă durată în domeniul juridic, cu diplomă de licență;

3.2. pregătire de specialitate: studii de masterat sau postuniversitare în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției sau în domeniul management;

3.3. alte cunoștințe: în domeniile management/informatică/ psihologia muncii și a organizațiilor;

3.4. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: pentru lucru cu documente clasificate secrete de stat;

3.5. limbi străine: cel puțin o limbă străină de circulație internațională — vorbit și citit — la nivel bun.

4. Experiență:

4.1. vechime în muncă: cel puțin 7 ani în Ministerul Administrației și Internelor;

4.2. vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției: cel puțin 7 ani;

4.3. vechime în funcții de conducere: cel puțin 5 ani vechime în funcții de conducere în cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

4.4. perioada pentru acomodarea la cerințele postului: 6 luni.

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de prevedere, conducere, coordonare și control); de planificare, lucru sub presiunea timpului, spirit de observație, o bună gândire analitică și conceptuală, lucru în echipă, bun negociator, bun diplomat, spontaneitate, operativitate în luarea deciziilor, mijlocitor al informării și pregătirii profesionale.

6. Atitudini necesare/Comportament: spirit de inițiativă, sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic, organizare a activităților, fermitate, consecvență în acțiune, motivație intrinsecă, disponibilitate la schimbare.

7. Parametri privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere.

8. Trăsături psihice și de personalitate: inteligență, flexibilitate a gândirii, stabilitate comportamentală, echilibru emoțional.

C. Condiții specifice de muncă

1. Deplasări curente: în unitățile teritoriale din subordine, în structurile ministerului, la alte autorități publice; în străinătate pentru participarea la conferințe, simpozioane, schimburi de experiență și misiuni operative specifice domeniului de competență al unității

2. Condiții deosebite de muncă: expunere la radiații electromagnetice

3. Compensări: potrivit reglementărilor în vigoare

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

a) elaborează, în vederea prezentării spre aprobare ministrului administrației și internelor, documentele de strategie privind organizarea și planificarea activităților specifice în domeniile structurilor din subordine;

b) participă la lucrările Consiliului de conducere al unității și ia măsuri pentru realizarea priorităților care se vor desfășura în baza recomandărilor Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției Generale Anticorupție, pe liniile de muncă din competență;

c) efectuează studii de diagnoză și prognoză în domeniul conceptualizării, proiectării și îmbunătățirii performanțelor în activitate, pentru structurile pe care le coordonează nemijlocit;

d) asigură cunoașterea și evaluarea tactică și strategică zilnică a activităților specifice domeniilor date în competență și ia măsuri de soluționare optimă a problemelor apărute;

e) stabilește, împreună cu șefii celorlalte structuri ale direcției generale, sarcinile ce trebuie rezolvate în comun, pe etape, în raport de situația operativă;

f) asigură desfășurarea cu caracter permanent, de către personalul structurilor coordonate, a activităților de control, sprijin și îndrumare în unitățile centrale și teritoriale, în legătură cu activitatea în domeniile date în competență;

g) elaborează și urmărește realizarea programelor de formare și pregătire continuă a personalului structurilor pe care le coordonează;

h) semnează corespondența direcției generale cu unitățile Ministerului Administrației și Internelor, alte autorități sau instituții publice, persoane juridice sau fizice, în baza delegării de competență;

i) execută alte activități dispuse de directorul general, potrivit competențelor legale;

j) exercită atribuțiile directorului general pe perioada desemnării la conducerea direcției generale.

E. Standarde de performanță asociate postului

1. Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților ce revin structurilor pe care le coordonează și postului pe care îl ocupă.

2. Indicatori calitativi: asigură managementul performant prin luarea deciziilor cu operativitate, gestionează judicios resursele umane și materiale alocate, conform prevederilor legale, cerințelor postului, a ordinelor și instrucțiunilor ministrului administrației și internelor.

3. Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.

4. Timp: îndeplinește atribuțiile ce-i revin în timpul programului de lucru; alocă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, conducere și control al activităților desfășurate de structurile pe care le coordonează.

5. Utilizarea resurselor: antrenează personalul în activități de concepție, analiză și sinteză, precum și în luarea deciziilor, dezvoltă spiritul inovativ al subordonaților, stimulează la personalul din subordine loialitatea față de instituție și integritatea morală în toate acțiunile întreprinse.

6. Mod de realizare: individual și în echipă, conduce prin exemplul personal, îndrumă, dezvoltă și antrenează subordonații, delegă din atribuții personalului cu funcții de conducere aflat în subordine.

Ministrul administrației și internelor,

.....

Director general,

.....

Director general adjunct,

.....

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 701/2010 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2010 pentru institutele naționale de cercetare-dezvoltare aflate sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

În baza art. 15 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Articol unic. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 701/2010 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2010 pentru institutele naționale de cercetare-dezvoltare aflate sub autoritatea

Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 21 iulie 2010, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Arton

București, 20 decembrie 2010.

Nr. 2.844.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sudură și Încercări de Materiale — ISIM

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2010

— mii lei —

	INDICATORI	Nr. rd.	Buget rectificat
	A	0	1
I	VENITURI TOTALE, din care:	1	6.595
1	VENITURI DIN EXPLOATARE, din acestea:	2	6.585
a)	Venituri din activitatea de bază*)	3	6.389
b)	Venituri din alte activități conexe activității de cercetare-dezvoltare	4	10
c)	Alte venituri din exploatare	5	186
2	VENITURI FINANCIARE	6	10
3	VENITURI EXTRAORDINARE	7	
II	CHELTUIELI TOTALE, din care:	8	6.499
1	Cheltuieli de exploatare, total, din care:	9	6.449
a)	Bunuri și servicii	10	550
b)	Cheltuieli de personal, din care:	11	3.679
	- cheltuieli cu salariile	12	2.584
	-indemnizațiile membrilor consiliului de administratie	13	154
	-drepturile salariale ale directorului general	14	102
	- contribuții de asigurări sociale de stat	15	507
	- contribuții de asigurări de șomaj	16	12
	- contribuții de asigurări sociale de sănătate	17	140
	- contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	18	8
	- contribuții pentru concedii și indemnizații	19	21
	- contribuții la Fondul de garantare a creanțelor salariale	20	7
	- contribuții la fondul de pensii facultative	21	
	- alte cheltuieli de personal, din care:	22	401
	-tichete de masă	23	100
	-deplasări, detașări	24	301
c)	Cheltuieli de exploatare privind amortizarea, provizioanele și ajustările pentru depreciere	25	1.000
d)	Cheltuieli de protocol	26	2
e)	Cheltuieli de reclamă și publicitate	27	
f)	Cheltuieli cu sponsorizarea	28	
g)	Cheltuieli prevăzute de art.21(3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, din care:	29	52
	- tichete cadou	29a	16
h)	Alte cheltuieli	30	1.167
2	Cheltuieli financiare, din care:	31	50
	- cheltuieli privind dobânzile	32	48
	- alte cheltuieli financiare	33	2
3	Cheltuieli extraordinare	34	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	35	96
IV	IMPOZIT PE PROFIT	36	15
V	REZULTATUL NET	37	81
VI	ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI	38	
VII	PROFITUL DE REPARTIZAT RĂMAS DUPĂ ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI	39	81

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	A	0	2
a)	pentru cointeresarea personalului	40	16
b)	pentru finanțarea dezvoltării institutului național	41	48
c)	pentru desfășurarea activității curente, inclusiv pentru cofinanțarea proiectelor	42	17
VIII	SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	150
1	Surse proprii	44	150
2	Subvenții de la bugetul de stat pentru investiții	45	
3	Credite bancare pentru investiții	46	
	- interne	47	
	- externe	48	
4	Alte surse	49	
IX	UTILIZAREA RESURSELOR PENTRU INVESTIȚII, din care:	50	150
1	Investiții, inclusiv investiții în curs la finele anului	51	150
2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	52	
	- interne	53	
	- externe	54	
X	DATE DE FUNDAMENTARE		
1	Venituri totale (rd.01)	55	6.595
2	Cheltuieli aferente veniturilor totale (rd.08)	56	6.499
3	Rezultate (+/-)(rd.55-rd.56)	57	96
4	Număr mediu personal, total institut, din care:	58	72
	- număr mediu personal de cercetare -dezvoltare	59	51
5	Câștigul mediu lunar pe salariat, total institut(lei / persoană/lună)	60	2.732
6	Câștig mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare (lei/persoană/lună)	61	3.013
7	Rentabilitatea (rd.57/rd.56*100)	62	1,48
8	Rata rentabilității financiare (rd.39*100/capital propriu)	63	2,10
9	Plăți restante	64	861
10	Creanțe de încasat	65	1.123

*) Veniturile realizate din contractele de cercetare încheiate cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului/Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, inclusiv cele din contracte de finanțare pe programe-nucleu, sunt în sumă de 2.987,6 mii lei, iar cele realizate din contracte încheiate cu ordonatorii principali de credite care finanțează programe și proiecte din planurile sectoriale sunt în sumă de 170,0 mii lei.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

